

କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ତ୍ରିଶ୍ରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମୋ ମାଟି ମୋ ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ମାଲକାନଗିରି, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ସ୍ଥିତ ତାରଉଜନ ତ୍ରିଶ୍ରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ହେବାକୁ ଥିବା ସପ୍ତାହ ବ୍ୟାପି ମୋ ମାଟି ମୋ ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଅଂଚଳରେ ଅଧ୍ୟାପନାଭରତ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଭାରତୀୟ ସୈନିକ ହର ପ୍ରସାଦ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଅତିଥି ଭାବେ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ସମାଜସେବୀ ଭଗବାନ ସାହୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରାଯାଇଛି ।

୭୭ତମ ସ୍ୱାଧିନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ

ଆରମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାପିକା ତଥା ଜାତୀୟ ସେବା ସଂସ୍ଥାର ସହଯୋଜିକା ସଞ୍ଚିତା ଖୋସଲା, ଶ୍ରୀଦେବୀ ପରିଡା, ଅଧ୍ୟାପକ

ବିଶ୍ୱକିତ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଖାପାଖି ୫୦ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ମାଟି ମା କୁ ପ୍ରଶାମ ସହ ଦେଶର ବୀର ସହାୟ ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ମୃତି ତାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାଇଁ କହିଥିଲେ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆହାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଯୁବ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ପୁରାତନ ଭାରତର ଐତିହ୍ୟ ଓ ଅଖଣ୍ଡତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ବେଳେ, ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଇତିହାସ ଓ ସହାୟ ବୀର ଯବାନ ମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ୱଗାଥା ଉପରେ ବିସ୍ତାର ଭାବେ

ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅତିଥି ଶ୍ରୀ ସାହୁ, ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ସମସ୍ତେ ଅଗଷ୍ଟ ୯ ତାରିଖ ଠାରୁ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଘରେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକା ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଜାତୀୟ ସେବା ସଂସ୍ଥାର ସହଯୋଜିକା ଶ୍ରୀମତି ଖୋସଲା ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଐକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ଶପଥପାଠ କରାଇଥିଲେ । ଶେଷରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତାରା ରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅତିଥି ମାନଙ୍କ ସହ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟାପକ/ ଅଧ୍ୟାପିକା ଓ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମାଲକାନଗିରି, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ଖରବପୁର ବ୍ଲକ କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ନିକଟସ୍ଥ ଗୁଣ୍ଡୁରିଗୁଡା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ, ପ୍ରଥମ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ୧୦୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ଆଦି ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଖରବପୁର ବ୍ଲକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିପ୍ଳୁ କିର୍ଷାନୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ବେଳେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖରବପୁର କୋର୍ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରିଷଦ ସଭ୍ୟ ବଳି ମାଝୀ, ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ମହେଶ୍ୱର ସାହୁ, ସମାଜସେବା ଭଗବାନ ସାହୁ, ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ସକ୍ଷୟ କୁମାର ପୁଷ୍ପି ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ର ପୁରୋହିତ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ରଥ ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ/ଗୃହ ପ୍ରବେଶ ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରପାଠ ଓ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିଥିଲେ ବେଳେ ଏଥିରେ କର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ସାହୁ ସାହିତ୍ୟିକ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଆଉଁଳି ଗୁଣ୍ଡୁରିଗୁଡା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷିତ ଏକ ଗ୍ରାମୀଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୦୦ ପଢୁଥିବା ଶତଶହ ଠାରୁ ବହୁ ତୁଳନରେ ରହିଥିବାରୁ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଢୁଥିବା ଶତଶହ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଯାତାଯାତ ପାଇଁ ବିଶେଷ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ଏବଂ ଏ ସି ଚରଫୁଲ୍ ନୂଆ ବଜାର (ବସଷାଣ୍ଡ) ଠାରେ ସକାଳ ୮ଟା ୩୦ ମିନିଟ୍ ସମୟରେ ନଗରପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଂକଜରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯିବ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁରୂପ ଭାବେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ସ୍ୱାୟତ ଶାସନ ଦିବସ ପାଳନ କରାଯିବ । ଏହି ଅବସରରେ ରଗଡ଼ି ସ୍ଥିତ ନୂତନ ଭେଞ୍ଚି କୋର୍, ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଶୁଖାନ, ୧୫ଟି ଖୋର୍ରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଥଣ୍ଡା ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରାଯିବ ଏବଂ ନୂତନ ଭାବେ ୧୧୪ ଜଣ ବାକ୍ସିକ୍ୟ, ବିଧବା, ଭିନ୍ନକ୍ଷମତା ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବୀରମହଲରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିୟତି

ପୁରୀ, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାର ଏକୁଡ଼ିଶାଳ ପୁରୀ । ପୁରୀରେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସୀତା ବିବାହ ପ୍ରଥମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚଳିତରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । କଳା ପରମ୍ପରାର ସହର ପୁରୀ । ପୁରୀରେ ସିନେମା ହଲଟିଏ ନାହିଁ । ପୁରୀର କଳାକାର, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ଲେଖକ ପୁରୀର ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିୟତି ଦେଶ ଆଦୁତ ହେବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ଲେଖକ ପିନାକୀ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ ଆଜି ବଳଗଣିତ୍ୱ ଛକ ସ୍ଥିତ ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ ପାଠ ସଭାଗୃହରେ ସାଧ୍ୟବିକ ସମିଳନୀରେ କହିଛନ୍ତି । ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ଦିନ ସ୍ଥାନୀୟ ଟାଇମ ହଲଠାରେ ୫ଟି ସୋରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ । ସକାଳ ୯ଟା, ୧୨ଟା, ଅପରାହ୍ନ ୩ଟା, ୯ଟା ୬ଟା ଓ ରାତି ୯ଟାରେ ଏହି ସିନେମା ନିୟତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ । ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଓସାରର ଏକାନ୍ତ ପରଦାରେ ଏହି ସିନେମା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ୨ଟି ସିନେମା ବମନ ଓ ପ୍ରତିକ୍ଷା ଟାଇମହଲରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ସିନେମା ପ୍ରେମୀଙ୍କ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏହି ସିନେମା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚିକେଟର ମୂଲ୍ୟ ଶହେ ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ସକାଳ ୧୦ଟାରୁ ଅପରାହ୍ନ ୫ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାଇମହଲ ଠାରେ ଏହି ଚିକେଟ ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବୁକି ପାଇଁ ମୋବାଇଲ ନମ୍ବର ୭ ୩ ୭ ୭ ୨ ୯ ୦ ୫ ୦ ୧ / ୯୪୩୭୯୨୦୨୭୬୨ ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ । ଏହି ସାମାଜିକ ସମିଳନୀରେ ପିନାକୀ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନଙ୍କ ସହ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ଶତପଥୀ, ଅଭିଷେକ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦନ, ବାଳକୃଷ୍ଣ ପୂଜାପତ୍ତା, ସୁଧାଂଶୁ ନାରାୟଣ ଦାଶ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ମହାଭାରତର ପଂଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବହନ କରୁଛି ପୁଲକ୍ଷିଲେଇ ଖଲି ଚଉତି ଘାଟ

ଚମ୍ପୁଆ, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ଚମ୍ପୁଆ ବ୍ଲକ ଜଳପଣି ପଂଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପୁଲକ୍ଷିଅଲେଇ ଗ୍ରାମର ଦୈତରଣୀ ନଦୀ କୂଳ ଘାଟରେ ଥିବା ଖଲି ଚଉତି ଘାଟ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ ପଂଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଆଜିବି ଉଜ୍ଜୀବିତ ରହିଛି । କଥିତ ଅଛି ପାଣ୍ଡବମାନେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର, ଅର୍ଜୁନ, ଭୀମ, ନକୁଳ ଓ ସହଦେବଙ୍କ ସହିତ ମାତା କୁନ୍ତୀ, ପତ୍ନୀ-ଦ୍ରୌପଦୀ ଙ୍କ ସହିତ ଅଜ୍ଞାତ ବନବାସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ରୋଷେଇ କରି ପଥର ଚଟାଣ ଦେହରେ ରଖି ଭୋଜନ କରିଥିବା ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ପଥର ଦେହରେ

ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ରାସ୍ତାକୁ ଫେଟି ରାସ୍ତା କରାଯିବ ଓ ଏଥିପାଇଁ ୬ କୋଟି ୬୨ ଲକ୍ଷ ଅବକଳ ହୋଇଥିବା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ନଗରପାଳ ଶୁଭେନ୍ଦୁ କୁମାର ସାହୁ କାଉନସିଲର ମାନଙ୍କ ମତାମତ ଲୋଡ଼ିବାରୁ ୯ ନମ୍ବର ଖୋର୍ କାଉନସିଲର ପଠୁକୁମାର ସାହୁ, ୬ ନମ୍ବର ଖୋର୍ କାଉନସିଲର ସୁଶାନ୍ତ ନାୟକ ଓ ୧୩ ନମ୍ବର ଖୋର୍ କାଉନସିଲର ମନ ମୋହନ ସାହୁ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ନାମରେ ଠିକାଦାର କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିମ୍ନ ମାନର ହେଉଛି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ସ୍ଥାନୀୟ

ଧର୍ମଶାଳା, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ଯାଜପୁର ଜିଲା ଧର୍ମଶାଳା ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ୧୫ ନଂ କୋର ଜିଲା ପରିଷଦ ଉପ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡିର ବାଜିମାତ । ୧୦ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ ବିଜେଡି ପାର୍ଟି ଚକ୍ରଧର ବେହେରା । ଏହି ସଫଳତା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ଧର୍ମଶାଳା ବିଧାୟକ ପ୍ରଣବ କୁମାର ବଳବନ୍ତରାୟଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେୟ ଦେବା ସହ ସମସ୍ତ ଭୋଟ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ବିଜୟ ବୋଲି ଚକ୍ରଧର ଚାକ୍ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯାଚେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଚକ୍ରଧର ଚାକ୍ ନିକଟତମ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀ

ବିଜେପିର ମହେଶ୍ୱର ତାରାଇକୁ ୧୦ ହଜାର ୧୯୬ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ବ୍ୟବଧାନରେ ପରାସ୍ତ କରି ବିଜୟୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ କଂଗ୍ରେସ ୪ ଅଙ୍କ ଛୁଇଁବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଏହି ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡି ମୋଟ ୧୬ ହଜାର ୬୩୬ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିବା ବେଳେ ବିଜେପି ୬ ହଜାର ୪୪୦ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ହାତରେଥିବା ବେଳେ କଂଗ୍ରେସର ବିରୋଗି ମାଲିକ ମାଡୁ ୮୫୧ ଖଣ୍ଡ ଭୋଟ ପାଇଥିଲେ । ଆଜି ଧର୍ମଶାଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଏହି ଭୋଟ ଗଣତି ସକାଳ ୮ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ

ଅପରାହ୍ନ ୩ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣତି କରାଯାଇ ଶେଷରେ ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ଚକ୍ରଧରଙ୍କୁ ବିଜୟୀ ଘୋଷିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଗକୁ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ଥିବାରୁ ଏହି ଉପ ନିର୍ବାଚନ ୩ ପ୍ରମୁଖ ରାଜନୈତିକ ପାର୍ଟି ଦେଶ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିଲା । ସବୁ ଦଳ ଭୋଟ ହାତରେବାକୁ କସରତ ଲଗାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ବିଜେଡି ବାଜିମାତ କରିଥିଲା । ବିଜୟୀ ଘୋଷିତ ହେବା ପରେ ଧର୍ମଶାଳାରେ ବିଜୟ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଚକ୍ରଧର ନିଜ ସମର୍ଥକଙ୍କ ସହ ଧର୍ମଶାଳା ବିଧାୟକଙ୍କୁ ଭେଟି କୃତଜ୍ଞତା

ଜଣାଇଛନ୍ତି । କତା ପୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ସକାଳ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଓ ଏକେଂଟମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଭୋଟ ବାକୁ ଖୋଜାଯାଇ ଭୋଟ ଗଣତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ପୁରୀର ଆକର୍ଷିତ, ୨୦୨୨ ମସିହା ଫଂଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେଡି ସମର୍ଥୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଭାଗ୍ୟଧର ସେଠୀ ୪ ହଜାର ୨୫୬ ଭୋଟରେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ଚାକ୍‌ର ଅକାଳ ବିୟୋଗରେ ଏଠାରେ ଚଳିତ ମାସ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ଉପନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଗୁଣ୍ଡୁରିଗୁଡା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୦୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

ମାଲକାନଗିରି, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ଖରବପୁର ବ୍ଲକ କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ନିକଟସ୍ଥ ଗୁଣ୍ଡୁରିଗୁଡା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ, ପ୍ରଥମ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ୧୦୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ଆଦି ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଖରବପୁର ବ୍ଲକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିପ୍ଳୁ କିର୍ଷାନୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ବେଳେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖରବପୁର କୋର୍ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ପରିଷଦ ସଭ୍ୟ ବଳି ମାଝୀ, ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ୍ ମହେଶ୍ୱର ସାହୁ, ସମାଜସେବା ଭଗବାନ ସାହୁ, ଫାର୍ମାସିଷ୍ଟ ସକ୍ଷୟ କୁମାର ପୁଷ୍ପି ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ କୁଡୁମ୍ବୁଗୁମ୍ଫା ର ପୁରୋହିତ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ରଥ ଉଦ୍‌ଘାଟନୀ/ଗୃହ ପ୍ରବେଶ ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରପାଠ ଓ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିଥିଲେ ବେଳେ ଏଥିରେ କର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ସାହୁ ସାହିତ୍ୟିକ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଆଉଁଳି ଗୁଣ୍ଡୁରିଗୁଡା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷିତ ଏକ ଗ୍ରାମୀଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୦୦ ପଢୁଥିବା ଶତଶହ ଠାରୁ ବହୁ ତୁଳନରେ ରହିଥିବାରୁ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଠ ପଢୁଥିବା ଶତଶହ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଯାତାଯାତ ପାଇଁ ବିଶେଷ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ସିନ୍ଧୁଗିରି ଓ ମାସିକ ୬୦୦ ଟଙ୍କା ଭଡା ଦେବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନିଆଯାଇଥିଲା । ବକଳା ୧୦ ଟି ଷ୍ଟଲ ପାଇଁ ଲଟେରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଚୟନ କରାଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ବୈଠକରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବିଧାୟକ ତଥା ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମଲ୍ଲିକ ଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ଗୁମାର ସାହୁ ଙ୍କ ସମେତ ମେଡିକାଲ ଅଫିସର ଡ଼ା ରମେଶ କୁମାର ସାହୁ, ଅଗ୍ନିଶମୀ ଅଧିକାରୀ ମନୋରଞ୍ଜନ ବିଶ୍ୱାଳ, ସମସ୍ତ କାଉନସିଲର, ବର୍ଣିକ ସଂଘ କର୍ମକର୍ତ୍ତା, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ଅଧ୍ୟାପିକା ଓ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଖାସକରି ଝିଅପିଲା ମାନେ ବସ୍ ଓ ଅଟୋ ରିକ୍ୱା ରେ ଯାତାଯାତ କରି, ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଂଚିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡୁଥିଲା । ଆଜି ଏହି ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହେବା ଫଳରେ ବହୁ ଦୂର ଦୁରାନ୍ତକୁ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କରି ଆସୁଥିବା ଅନେକ ଛାତ୍ରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୁସିର ଲହରୀ ଖେଳିଯାଇଛି । ଏହି ୧୦୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ହଷ୍ଟେଲ ର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଏକ ବର୍ଷ ଆଗରୁ ସରିଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣୀସୂଚିତ ଅବହେଳା ଓ ଠିକାଦାରଙ୍କ ଅସହଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ବିଦ୍ୟାଳୟ ର ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ଶ୍ରୀ ସାହୁ ଗଣ ମାଧ୍ୟମକୁ ସୂଚନା ଦେଇ କହିଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ରେ ୫୫ ଜଣ ଝିଅ ପିଲା ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଆଉ ଏକ ୧୦୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରାନ୍ତ ନିବାସ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ପରେ, ଛାତ୍ର ମାନଙ୍କ ରହିବା ସମସ୍ୟା ର ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ । ବହୁ ଦୂର ଦୁରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଛାତ୍ରାବାସରେ ରହିବା ଯୋଗ୍ୟ ଦାବିଟି, ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଞ୍ଚଳବାସୀ ଆନନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତା ସମସ୍ୟା ବାହାନାରେ କାର୍ଯ୍ୟାଦେଶ ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ମିଳିପାରୁନି

ଗଞ୍ଜାମ, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ହିଜ୍ଜିଲିକାଟୁ ବ୍ଲକ୍ କେ.ଖରିଡ଼ା ଗ୍ରାମପଂଚାୟତର କେ.ଖରିଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଏହିଭଳି ଦୁଃଖଦ ଘଟଣା । କେ.ଖରିଡ଼ା ଗ୍ରାମର ସବିତା ମହାନ୍ତି ସ୍ୱାମୀନୀ ଉତ୍ତରୀନ ମହାନ୍ତି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ ଯୋଜନାରେ ଘର ଖଣ୍ଡିଏ ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ବ୍ଲକକୁ ଯାଇ ନିରୀକ୍ଷା ହୋଇ ଫେରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟ ନେଇ ବି.ଡି.ଓ.କୁ ଅବଗତ କଲା ପରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସୁଫଳ ମିଳି ନାହିଁ । ଆଜି କାଲି କହି ଦିନ ଗଡ଼େଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଖାତା ରହିଥିବାରୁ ଏପରି ହେଉଛି ବୋଲି ସଫେର ଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରବାସୀ ଭାବରେ ଚେନ୍ନାଇରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ଆବାସ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟାଦେଶ ଆସିବାରୁ ଗ୍ରାମକୁ ଆସି ଘର କାମ ଧାର କରଜ କରି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ନିଜର ଘର କାମ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର

ସତକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶଣରେ ଦୁଇ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଗୁରୁତର

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ବ୍ଲକ ଅଧିନ ଗୋଗୁଆ ସ୍କୁଲର ଦୁଇଜଣ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ସତକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶଣରେ ଗୁରୁତର ଭାବେ ଆହତ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡିଛି । ଘଟଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଗୋଗୁଆ ସ୍କୁଲର ରାଉମଣି ବୃହ୍ମ ଓ ସମାପିକା ଲେଙ୍କା ଉଭୟ ଗୋଗୁଆ ସ୍କୁଲରେ ଚାକିରୀ କରୁଥିବା ବେଳେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ସହରର ମନକରପୁର ଓ ମାଧ୍ୟପୁର ରେ ରହି ଷ୍ଟୁଡିରେ ବୈନିକ ଯାତାୟତ କରନ୍ତି । ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ ସ୍କୁଲରୁ ଫେରୁଥିବା ବେଳେ ଗଣ୍ଡାକିଆ ରାସ୍ତାରେ ଥିବା ଏକ ଗଛରେ ସେମାନଙ୍କ ଷ୍ଟୁଡି ଭାରସାମ୍ୟ ହରାଇ ପିଟି ହୋଇଥିଲା । ଫଳରେ ଉଭୟ ରାସ୍ତା ଉପରକୁ ଛିଟିକି ପଡି ଗୁରୁତର ଭାବେ ଆହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଖବର ପାଇ ୧୦୮ ଆସୁଲାରୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଂଚି ଉଭୟ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀକୁ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିବା ଜଣାପଡିଛି ।

ବିଦ୍ୟାଳୀ ଅଭିବାହିତ ଯୁବକଙ୍କୁ ପରିବାର ନିୟୋଜନ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ

ମାଲକାନଗିରି, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲା ଆୟତ୍ତୁଡ଼ା ଗାଁର ବିଦ୍ୟାଳୀ (ପୁଲ) ଅଭିବାହିତ ଯୁବକଙ୍କୁ ପରିବାର ନିୟୋଜନ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରାଯିବା ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ । ଜାତୀୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଶନ ତିପିଏମ ଓ ଆଶା କୋର୍ଡ଼ନେଟର ଏହାର ତଦନ୍ତ କରିବେ । ଏମାନେ ମାଥିଲି ବ୍ଲକ ଆୟତ୍ତୁଡ଼ା ଯାଇ ପଢ଼ିତକୁ ଭେଟିବେ । ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ମିଳିବା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ନନ୍ଦ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲା ଆୟତ୍ତୁଡ଼ା ଗାଁର ତମ୍ପା ଦୁରୁଆଙ୍କ ସହ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ଏମିତି ଖେଳ ଖେଳିଛି ଜାଣିଲେ ଆପଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ହୋଇଯିବ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ବିଦ୍ୟାଳୀ ପୁଅ ଗଙ୍ଗା ଦୁରୁଆଙ୍କୁ ନେଇ ତମ୍ପାଙ୍କ ଆଶ୍ରେ ଥିଲା ଆଖୁଏ ସ୍ୱପ୍ନା ପୁଅ ବାହା କରାବେ, ନାତି ନାକୁଣୀଙ୍କ ମେଳରେ ତାର ଶେଷ ଜୀବନ କଟିବ । ହେଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ନିରୀହ ସରଳ ଆଦିବାସୀ ମହିଳା ତମ୍ପା ଦୁରୁଆଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଛଡ଼ାଏ ନେଲା । ବାପ ଛେଡ଼ଣ ପୁଅ ଗଙ୍ଗା ଦୁରୁଆଙ୍କ ସରଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ କିଛି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀ ପରିବାର ନିୟୋଜନ କରିଥିବା ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ହୋଇଛି । ତେବେ ସର୍ବୁପ ସାଂଘାତିକ କଥା ହେଉଛି, ଅଭିବାହିତ ଗଙ୍ଗାକୁ କାଗଜପତ୍ରରେ ବିବାହିତ ଦର୍ଶାଇ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରାଯାଇଛି । କେବଳ ପରିବାର ନିୟୋଜନ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ାଇବାକୁ

ବିପଦରେ ମଙ୍ଗଳା ମୁହାଣ

ପୁରୀ, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ପୁରୀ ସହର ଦିନକୁ ଦିନ ବର୍ଦ୍ଧିବାରେ ଲାଗିଛି । ସହର ବର୍ଦ୍ଧିବା ସହିତ ସବୁଜ ପରିବେଶ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ସମୁଦ୍ରର ଉଚ୍ଚ ହେଉଛି ବାଲିବତ୍ତ ଓ ହେକାଳ ବଣ ପ୍ରତିହତ କରି ନବନସତିକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛି । ସିପସବୁକୁ ଷ୍ଟର୍କିନ ହୋଟେଲ ନିକଟରେ ମଙ୍ଗଳା ନଦୀ ମୁହାଣ ସମୁଦ୍ର ସହ ସଂଯୋଗ ହୋଇଛି । ମୁହାଣ ନିକଟ ନଦୀର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ୩୦ ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତ ବଡ଼ ବଡ଼ ବାଲିବତ୍ତ ରହିଥିଲା । ଏବେ ମଙ୍ଗଳା ନଦୀରେ ସୁ ଭଲ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କାମ ଚାଲିଥିବାରୁ ସେହି ବନ୍ଧକୁ ଚଡ଼ା ଯାଇଛି । ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଝାଉଁ ଗଛ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ମୁହାଣ ଅଚଳକ ସବୁଜ ପରିବେଶ ନଷ୍ଟ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବାଲିବନ୍ଧର ବାଲି ଭୁସ୍ତୁଡ଼ିବା ଫଳରେ ସେହି ବାଲି ନଦୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ସମୁଦ୍ର ପଥକୁ ଅବରୋଧ କରୁଛି । ଯାହାଫଳରେ ମଙ୍ଗଳା ନଦୀର ପାଣି ଯୁକ୍ତ କଣି ସ୍ୱରଦ୍ୱାର ସମୁଦ୍ର କୁଳ ଖାଉଛି । ନଦୀରୁ ଅଧିକ ପାଣି ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସ୍ୱରଦ୍ୱାର ନିକଟ ସମୁଦ୍ର ପୁଲି ରଠୁଛି । କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ସ୍ୱରଦ୍ୱାର ନିକଟ ସମୁଦ୍ର କୁଳ ଖାଇବାକୁ ଘଠାପୋକାନ୍ ସମୁଦ୍ର ପାଣିରେ ଭାସିଥିଲା । ମଙ୍ଗଳାଘାଟ ଟ୍ରିକ ଠାରୁ ଷ୍ଟର୍କିନ ମୁହାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଦୀର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଶକ୍ତ ନଦୀକଣ୍ଠ ନଥିବାରୁ ବାଲିବତ୍ତ ଅବସ୍ଥୟ ଘଟୁଛି ବୋଲି ପରିବେଶବିତ୍ ମାନେ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଚଳକରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଝାଉଁ ଗଛ ଲଗାଇବା ସହ ବନ୍ଧର ପୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଚଳକବାସୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ଅମୃତ ସରୋବର ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ

ଚମ୍ପୁଆ, ୧୨/୦୭ (ନି.ପ୍ର): ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ତୀ ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ ଅବସରରେ ଚମ୍ପୁଆ ବ୍ଲକ୍ ରଙ୍ଗାମାଟିଆ ଗ୍ରାମ ଫଂଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରଙ୍ଗାମାଟିଆ ଗ୍ରାମ ଅମୃତ ସରୋବର ପୋଖରୀ ହୁଡ଼ାରେ ୭୫ଟି ଗଛ ବୃକ୍ଷରୋପଣର ଶୁଭାରମ୍ଭ

କରାଯାଇଛି । ଚମ୍ପୁଆ ବନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଆୟ, ଲିୟ, ଅଁଳା, ଫାଶୀ, ହରିଡ଼ା, ବେଳ ପ୍ରଭୃତି ତାରାକୁ ରଙ୍ଗାମାଟିଆ ସରଫଂଚ ମାଧୁରୀ ନାଏକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରୋପଣ କରାଯାଇ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ବୃକ୍ଷରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କନିଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରୀ

ଅକ୍ଷୟ ବେହେରା, ପି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତ, କି ଆର୍.ଏସ୍. ଛତ୍ରପତି ଶେଖରଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତ, ପି.ଏନ ଗଦାଧର ନାୟକ, ବନରକ୍ଷା କ୍ୟୋଡି ରୂପା ପାଣି, ସାଗରୀକା ବେକଙ୍କ ସହିତ ବି ପି ଟି ରଣଜିତ ପ୍ରଧାନ, ସମାଜସେବୀ ମଲୁକୁ ମହାକୁଡ଼, ବୃକ୍ଷଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ପ୍ରମୁଖ ସାମିଲ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସରଫଂଚ ମାଧୁରୀ ନାଏକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଫଂଚାୟତର ମହିଳା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟିକା ଗୋଷ୍ଠୀ ମା ତାରିଣୀ, ଶକ୍ତି ସ୍ୱୟଂଶ୍ରୀ, ମା ମୟାକିନୀ, ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀର ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ହାଟ ପଡିଆ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତାକୁ

ସଫେର କରାଯାଇ ସରୋବରତାର ବାର୍ତୀ ବାଂଟି ଥିଲେ । ପ୍ରକାଶ ଥାଉ କି ଚମ୍ପୁଆ ବ୍ଲକର ବାଉଣି ଫଂଚାୟତର ଅମୃତ ସରୋବରରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ପାଇଁ ବନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୭୫ଟି କଣି ଗଛ ପ୍ରତି ଫଂଚାୟତକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଜଣାଯାଇଛି ।

ବିଶାଳ ଭାରତ ବର୍ଷ ସଂପ୍ରତି ଏକ ଦୁଃସମୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ବାସ୍ୟ ରୂପରେ ଦେଶାନ୍ତରାଳୀୟ ଦୁଃଖ- ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୁଃଖକୁ କେବେ ବି ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଶୋକଯ୍ୟ- ବାହ୍ୟ ରୂପକୁ ଅନେକ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରଭାବିତ କରି ଆଲୋଚନା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯିବ । ଠିକ୍ ମଣିଷର ଶୋକଯ୍ୟ ଓ ରୂପ ବିନାସ ସେତିକି ଦେଲେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଯେବେ ତା'ର ମନ-ଆତ୍ମା, ବିଦେବ ଆଦି ପଂଚ ପ୍ରପଂଚ ଗୁଣକୁ ପରିହାର କରି ସାମ୍ୟ-ନୈତ୍ୟ-ଶୁଖାଳା-ବ୍ୟଭିଚାରହୀନ ଜୀବନଟିଏ ଗଢ଼ିବାରେ ସମର୍ଥ ହୁଏ । ସେପରି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଭାରତ ବର୍ଷର ବିକାଶ ନାନାଦି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ବିକଶିତ ହୋଇପାରିଛି ସତ ମାତ୍ର ତାହା ବାହ୍ୟରୂପ । ଅନ୍ତର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ବିକାଶ ଅଥବା ପ୍ରଞ୍ଚଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ ଏଯାବତ୍ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଆମେ କେବଳ ଶରୀର ଆବରଣ ପାଇଁ ଅଥବା ନିଜର ଚୈତ୍ଵିକ ପ୍ରତିପାଦନ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିଛେ ଅଥଚ ଆମର ଶରୀର ବିବିଧ ରୋଗ ଦ୍ଵାରା ରୋଗାଗ୍ରାନ୍ତ । ସେଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାଜ ହିତାରେ ପ୍ରଞ୍ଚଳ-ଦୁର୍ଲ୍ଲି ଅଥବା ଶାମ ଦାମ ଦଣ୍ଡ ଭେଦର ଉପଚାର ବା ହେବ କିପରି ? ଦେଶର ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ଟିଏ ତା'ର ଦୈନନ୍ଦିନ ନେଇ ସଂସାରରେ ବଞ୍ଚେ । ନିତି-ପ୍ରତିଦିନର ଜୀବନ ଜୀବିକାରେ ତା'ର ଆଶୁଷ ସରିଯାଏ, ସେବେଳେ ତା'ର ଦେଶ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ବା ଦେଲ କାହିଁ ? ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ଟିଏ ଯାହା ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖେ ସେ ସବୁ କେବେବି ସତ ହୋଇ ପାରେନା । ବରଂ ସେ ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭୂମି ମଣିଷ ମାନଙ୍କୁ ତା'ର ମସିହା କରି ବଞ୍ଚେ । ସେ ଅଧିକ-ସମୃଦ୍ଧି କରିଦେବେ । ଏହି ଭାବନା ହିଁ ଭାରତବର୍ଷର ଅଗଣିତ ନିପୁଣ ମଣିଷର ସ୍ଵର । ମାତ୍ର ତାହା କ'ଣ ଯଥାର୍ଥରେ ମୂଳ ହୁଏ କି ? ଛଦ୍ମଦେଶୀ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲାଉଥିବା ଏବେଶର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଠକ ମଣିଷ ନିଜର ଘଟା ଭର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରପଂଚ ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ନିଜ ନିଜର ଉଦର ଭର୍ତ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଦୁଃଖ ମୋଚନ ପାଇଁ ଏମାନେ କେବେବି ଆଲିଖ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅପରାଧକୁ ବିଚାରଣା ହିଁ ଏବେ ରାଜନୀତିରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵ ବ୍ୟଭିଚାରୀଙ୍କର ଜୀବନ ଭୂଷଣ ପାଲଟିଛି । ରାଜତନ୍ତ୍ରର ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଅତୀତରେ ଥିଲା ତାହାଟିଏ ଏବେବି ପ୍ରତିଭାତ ! ଏ ମୂଳତନ୍ତ୍ରୀ କୌଶଳୀ ରାଜାମାନଙ୍କ ହାତରେ ଏବେଶର ସାବଜୋମ, ସମ୍ପଦ, ବିକାଶ ପ୍ରତିହତ । ରାଜା ନାହାଁନ୍ତି ସତ, ମାତ୍ର ରାଜାର ଏକଛତ୍ରବାଦ ଗୁଣ ନେଇ ଆଧୁନିକ ରାଜନୀତିକ ଲୋକମାନେ ବୃହତର ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ନାନାଦି ଦୃଢ଼ରେ ଚଳୁ କରିଦେଇ ସାରିଲେଣି । ଗାଁ ସାଧାରଣ ପ୍ରତି ଶିକ୍ଷିତ ସୁନ୍ଦର ଯୁବକ ଗଣ ମଦ୍ୟପା ସୋଇ ଯିବା ପରେ କୋଉ ଗାଁ ମୁରବୀ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିପାରିବ ? ବରଂ ନିଜ ଜୀବନ ହିଁ ବିପଦ ଶଙ୍କୁଳ ହେବ ସିନା କିଛି ହିଁ ଦୈନନ୍ଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ତାହା ହିଁ ଏବେ ଆମ ଦେଶରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅରାଜକତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି । ଏବେଶକୁ କେହି ତା ଗାଆ-ଗୌରବକୁ ଅସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ସାହାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ଛଦ୍ମଦେଶୀ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମାନେ ନିଜର ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ସ୍ଵାର୍ଥ- ଅସ୍ଵ-ଆରାମର ବିକାଶ ପାଇଁ ବିନାଶପ୍ରସାଦ ଏବେଶର ଶୈଶିବ ଗଣ-ସଂପ୍ରଦାୟ ଅନାୟସରେ ଚଳୁ କରିଦେବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଗତ ଅସହାୟତା ଅନିଷ୍ଠା ଆଦିର ନିଷ୍ଠୁର ଦୁଃସ୍ଵପ୍ନ କେବେବି ସାକାର ହୋଇପାରେନା । କାରଣ ବିବିଧ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ବିନା ଶ୍ରମରେ ମଧ୍ୟ ସୁ ସାଧି ଖଣ୍ଡଣ ଆଦାୟ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସଟି ଏବେର ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ବଂଚିବାର ସାଧନ ପାଲଟି ଯାଇଛି ।

ଆମକୁ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ବଂଚୁଥିବା କୌଣସି ବି ମଣିଷର ପାହାନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ କେବେବି ସତ ହେବାର ପ୍ରମାଣ ନିଖୋଜନାହିଁ । ମାତ୍ର ସାମ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗା, ଶ୍ରମ, ଆଦର୍ଶ ବିଚାରବୋଧ ଶକ୍ତିକୁ ନେଇ ବଂଚୁଥିବା ମଣିଷର ସ୍ଵପ୍ନ କେବେବି ଦିନେ ସାଧିତ ହୁଏ ମାତ୍ର ଅଶିଷ୍ଟ-ଅନୀତାର- ରକ୍ତ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ବଂଚୁଥିବା ମଣିଷର ସ୍ଵପ୍ନ କେବେବି ନଥାଏ, ଯାହାଆଏ ତାହା କେବଳ କପୋଳ କଳ୍ପିତ ଅସଦାଚାରର ମିଛ କୌଶଳ । ଏହା ସମାଜ ବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଭେଦକି । ନିଜ ପଡ଼ିଆର ପ୍ରଦର୍ଶନର ଏକ ସୁନ୍ଦର ହାତ ସଫେଇ ଖେଳ । ଏବେ ଏହି ଶ୍ରମଜୀବୀ କୃତନ୍ତ୍ର ଓ ଛଳଛତ୍ରମାନେ କିପରି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ନିଜକୁ କନନେତା-ନେତାପୁତ୍ର- ସମ୍ରାଜ୍ଞ-ସମାଜସେବା ଓ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଭାବେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରି ଶାସନକର୍ତ୍ତା ତଥା ରାଜ୍ୟ, ଚକ୍ରମ୍ଭ ସଂଘାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଚଳୁ କରିଦେବାରେ ଲୁଣ୍ଠାବୋଧ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ନିଜ ପଦ ପଦବୀର ଅପବ୍ୟବହାର କରି କୋଟି କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ଅର୍ଥହୀନ କରିବା ସହ ନିଜ ଶ୍ଵେଳ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଗଢ଼ି କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଲୁଣ୍ଠନ ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନତା କାଳକୁ ନିରନ୍ତରଭାବେ ଚାଲିଛି । ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଵପ୍ନ ସଂଘାୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅବଲମ୍ବନରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରକାରୀ ସଂଘାୟ ବଣ ଦେବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ସେବେଳେ ଏମାନେ ନାନାଦି ଅଶ୍ଵାଳ ଚିକାଟିସଖା ଦେଇ ଚନ୍ଦ୍ରକାରୀ ବାଟବଣା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି, ଫଳରେ ରାଜ୍ୟ ଓ ସଂଘାୟ ଶାସନର ଶୁଖିଲାରେ ବିରୋଧୀଭାଷ ଉପୁଜୁଛି । ଏଭଳି ରାଜନୀତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କର ଚରିତ୍ରରେ ସଂଭ୍ରମତା ନାହିଁ । ଆଂଚଳିକ ବଳ ଦ୍ଵାରା ଶାସିତ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କରେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଭଳି ତୃଟି ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟର ବିକାଶ ବାଟବଣା ହୋଇପାରିଛି । ରାଜନୀତିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଚରିତ୍ରର ଶୁଖିଲା, ସଂଯମତା, ବିକାଶ, ସେବା, ସହଯୋଗ ସବୁ ଯୋଡ଼ି ପାଉଁଶ ହୋଇଗଲାଣି । ନାଗରିକଟିଏ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଯେଉଁ ଦିନରେକୁ ସେଇ ଦିନରେ । ବିଗତ ପାଂଚବର୍ଷ ଭିତରେ କାତୀୟ ଚନ୍ଦ୍ରକାରୀ ସଂଘାୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେତିକି ଆର୍ଥିକ ବିଶୁଖିଲା କର ଅପରାଧକୁ ଧରାଗଲାଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଠାକୁ ସତ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥରେ ଆମ ଦେଶ ଭାରତବର୍ଷ ୨୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏତ ମାହାନ୍ତିଆ ଚଳିଯାଇପାରେ ।

ସୁଦୀର୍ଘ ୨୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାନ୍ତ-ଆଂଚଳିକ ଦଳମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଘୋଷ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକାରୀତା ଏତେ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରକଟ ହେଲାଣି ଯେ, ଆମକୁ ସାଧାରଣତଃ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାବେ ବର୍ଷର ସଂଘାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବନାହିଁ ଏକଥାକୁ କହିହେବ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟରେ ରାଜା ଏବେ ନାହାଁନ୍ତି ସତ ମାତ୍ର ସେଇ ରାଜା ମାନଙ୍କର ଛାଡ଼ି କୁହୁଥିବା-ସହୋଦର ଭାବେ ରାଜାପରି ବାଚି କନସାଧାରଣଙ୍କ ଠାକୁ କଲେବଳେ କୌଣସି ଭୋଗ ଛୋଟ ହାତେଇ ଶାସନ ଗାଦି ମାଡ଼ି ସହିବାରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ଚାକିରି ପାଇଁ ଜମି, ଯୋଜନା ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ପାଇଣା, ଧର୍ମ ବିଦ୍ଵେଷାନ୍ତ, ଦେଶର ସାବିତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି ଠୁଁ ଶତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନୀତିକୁ ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳନ କରିବା, ନିଷିଦ୍ଧ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଚାଲାଣ, ଗୋ-ପଶୁ ଆଦି ଚାଲାଣ, ଦାଦନ ପ୍ରଥାର ପୂର୍ନବିନିୟାୟକରଣ, ଦେଶର ଐତିହ୍ୟ, ଗାରିମା ଓ ବିକାଶଗତ ଔଜ୍ଞାତ୍ୟକୁ ପରାଭ୍ୟନ୍ତର ଦିଏ ନିନ୍ଦାକରିବା, ସମାଜସତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା, ନାନାଦି ଦଳ ପ୍ରତି ହାନିମନନୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ନାନାଦି ଅପକର୍ମରେ ନିୟୋଜିତ କରି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ଏମାନଙ୍କ ନିତିଦିନିଆ ଦେଉଷାରେ ପରିଣତ ହେଲାଣି । ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣକୁ ଯଦି ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନର ପ୍ରାବଧାନ ହେଉଛି ତେବେ ସେମାନେ 'ରାମାୟଣ ଅଶୁଭ ହୋଇଗଲାଣି' ବୋଲି ନାନାଦି ଉଚ୍ଚେକକ ଭାଷଣବାଜି, ଯୋଡ଼ାକଳା, ନରସଂହାର କରିବାକୁ ବର୍ଷ-ଧର୍ମ ବିଦ୍ଵେଷ ନୀତିକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣାଇ ଦେଶରେ ଅରାଜକତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସମ୍ଭାଷ୍ୟ ହେଉନାହାଁନ୍ତି ।

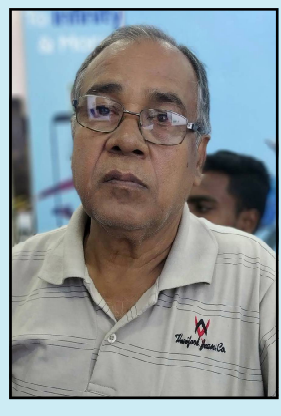
ଯାହାକି ହେଉ ଏହି ଲୁଚପାଂଶୁଳ-ହତବୁଦ୍ଧି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ଭାବେ ଦମନ କରାଯିବାର ଅବସ୍ଥା ଆସିଲାଣି । ବିଶେଷ ଭାବେ ଦେଶର ଗୋଟିଏ ବହୁ ପୁରାତନ କାତୀୟଦଳ ଏ ସମସ୍ତ ବିଶୁଖିଲାକୁ ବିରୋଧୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦଳ ଭାବେ ଉତ୍ଵାଳବାରରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛି । ବିଗତ ବର୍ଷ ମାନଙ୍କର ସ୍ଵାଧୀନ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ୍ରମଶଃ ମାଟିଆ, ବାହୁବଳୀ, ଚରିତ୍ରହୀନ ମାନଙ୍କର ଚରାଭୂତ ପାଲଟିଗଲାଣି । ସନାତନ ଧର୍ମର ଧୂଳି ବହନ କରୁଥିବା ଭାରତବର୍ଷ ୧୪୦ କୋଟି ଜନ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏମାନଙ୍କ ସଂପୃକ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ନରଖ୍ୟ, ତଥାପି ଏମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ପୀଡ଼ିତ ଅନ୍ତର ହେଲେ ବିଶେଷ ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କର ଜୀବନ ଜୀବିକା ଯେ ପ୍ରଭାବିତ ନହେବ ଏକଥାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

କପରେ ଗଜରା ହାର
କୋକେଲରେ କାର୍ତ୍ତନ
ଶ୍ରାବଣରେ ଶୁଖାଣ ।
ଆହା, କେତେ ନିମାଣୁ ଆମ ଗାଁ ।
ଦେଖୁଥାଏ, କେମିତି ନିରବରେ ଆରପାରିକୁ
ଚାଲିଯାଇଛି ବିଚରା ବିମଳର ମାଆ ।
ଶଶ୍ଵରକୁ ମାପୁଥାଏ ବର
କୋହ-କର୍ପୁରରେ କରିବ ଆଳତୀ
ଆଶୁଷରେ ଚମାପୁଲ

ବୈଦେହୀ

‘ବୈଦେହୀ’ ସାତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସାତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଡ଼ମଣି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ଵରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସାତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦାମ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନୀୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵାମୀନୀ, ମହିଷୀ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ.ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଧୂନ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ମୁହୂର୍ତ୍ତ କାରଣ ତୁ ହେବୁ । ତୁ ମନେମନେ ଯାହାକୁ ପାଇବ ପାଇଁ ବ୍ରତଧାରଣ କରିବୁ, ଉପବାସ ରହି ଅଖଣ୍ଡ ଦାମ ଜାଳୁଛୁ, ସେ ତୋତେ ଦେଖି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରଖିପାରିବେ ତ ? ଶିବଧନୁକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିପାରିବେ ତ ? ଉର୍ମିକାର କଥାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ନଦେଇ ମାଷ୍ଟବା କହି ପକାଇଥିଲା, ଉର୍ମିକା ତୁ କ’ଣ ଜାଣିନାହୁଁ ଯିଏ ଅରଣ୍ୟରେ ଭାତିସଂଘର ପାରିଲେ, ପଥରେ ଆସୁଆସୁ ଚରଣଧୂଳିରେ ପଥରକୁ ଦିବ୍ୟ ନାରୀର ରୂପ ଦେଖିପାରିଲେ, ସେ କ’ଣ ସାମାନ୍ୟ ରାଜପୁତ୍ର ହୋଇଥିବେ ? ସେ ଯେମିତି ରୂପରେ ସିଦ୍ଧ, ଗୁଣରେ ମଧ୍ୟ ସେମିତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ, ଦୀର, ଶାନ୍ତ, ସୌମ୍ୟ ପୁଣି ଭୋକ୍ତ । ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଶିବଧନୁକୁ ଭାଗିବ କିଏ ? ମାଷ୍ଟବାର କଥାକୁ ମୁଁ ମନଭରି ପିଇ ଯାଉଥାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସାଧାରଣ ରାଜପୁତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଦୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ତା ହୋଇ ନଥିଲେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ଦାଖଲ ଭିଡ଼କମାର ଆଖି ସହିତ ଦେଖି ସମସ୍ତ ଆଖି ସେ ମିଳାଇ ପାରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚରଫକୁ କେତେ କଥା ସେ ପଢ଼ିନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ପାଟିକୁ କାହିଁକି କେକାଣି ବଦନ ସୁରି ନଥିଲା । ଦୃଷ୍ଟିତା ଦେବକାରୀ

ଅପା ପରା କହିଛି, ତାଙ୍କର ଆଉ ଦୁଇ ଭାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କ ହାତରେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଚେକିଦେବେ । ଉର୍ମିକା କଥାରେ ଆମେ ଘରିଭଉଣୀ ହୁଏ ଉଠିଥିଲୁ । ଏହି ସମୟରେ ଦାସୀମାନେ ଆସି କହିଥିଲେ, ଦେବୀ ଜାନକୀ । ରାଜମାତା ଆଦେଶ ଦେଲେ ତୁମେ ଏ ସ୍ଵାମକୁ ଯାଇ ଅନ୍ତଃପୁରର ବାହାରେ ଥିବା କନ୍ଧରେ ପହଞ୍ଚ । ବଣିଷ, ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ଆଦି ରକ୍ଷିମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମକୁ କଲ୍ୟାଣ କରିବେ । ତାପରେ ତୁମେ ପୁଷ୍ପ ହାତୋଳାରେ ବସି ସୁସମର ସୁଲକୁ ଯାତ୍ରା କରିବ । ଦାସୀମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଉର୍ମିକା, ମାଷ୍ଟବା, ଶ୍ରୁତକାର୍ତ୍ତୀ ମୋର ହାତଧରି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ମୁଁ ଯାଇ ମୁନିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରତେ ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଦେଲେ । ପୁରନାମାମାନେ ଶଶ୍ଵ ହୁଳହୁଳିରେ କମ୍ପାଇ ଦେଉଥିଲେ ରାଜଭବନକୁ । ରାଜପୁରୋହିତକ କଣ୍ଠରୁ ଝିରିପଡ଼ିଥିଲା ମଂଗଳ ମନ୍ତ୍ର । ପୁଷ୍ପଚନ୍ଦନ ବିଛେଇ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ମୋ ଉପରେ । ମୋର ହାତଧରି ମୋ ଡିନି ଭଉଣୀ ପଥ କଟାଇ ନେବା ସମୟରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ମୋର ମାତା କାନ୍ଦିକାଣି ମୋତେ କୋଳାଗ୍ରତ କରତେ, ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର କହିଥିଲେ, ଝିଅ ତୁମର ଆଜି ତୁମ ଘରର ମମତା, ତୁମ ମାନଙ୍କର ସ୍ଵେଦ ପ୍ରେମକୁ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ରାଜ୍ୟକୁ ବାଟ କାଟିବ । ଏ ହାତ ସଂସାରର ନିୟମ ମହାରାଣୀ । କାହିଁକି କ’ଣ ଏ ନିୟମର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହେବ । ହସତସ ମୁଖରେ ସାତାକୁ ବିଦାୟ ଦିଅ । ସୁସମର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଗଢ଼ି ଯିବ । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯାଇ ଦେଖି କେଉଁ ଦୀର ପୁରୁଷ ରାଜା ଜନକଙ୍କ ପଣାଟାଣି ଶିବଧନୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିପାରୁଛି । ଏହାକି ରକ୍ଷି ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ବିଦାୟ ନେଇଥିଲେ । ତୁମେ ଭଉଣୀମାନେ ମୋତେ ନେଇ ବନ୍ଦୀ ଦେଇଥିଲେ ପୁଷ୍ପଚନ୍ଦନ । ପୁଷ୍ପଚନ୍ଦନ ଅନାଦ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲି । କଣ ନକରିଛନ୍ତି ମୋ ପିତା ମୋ ପାଇଁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରଥରେ ପୁଷ୍ପର ଛାଇଣା । ରଂଘୟୁଆ ଚମାପାଲିଛି ପୁଷ୍ପର ରଥର ଭିତରେ । (କ୍ରମଶଃ)

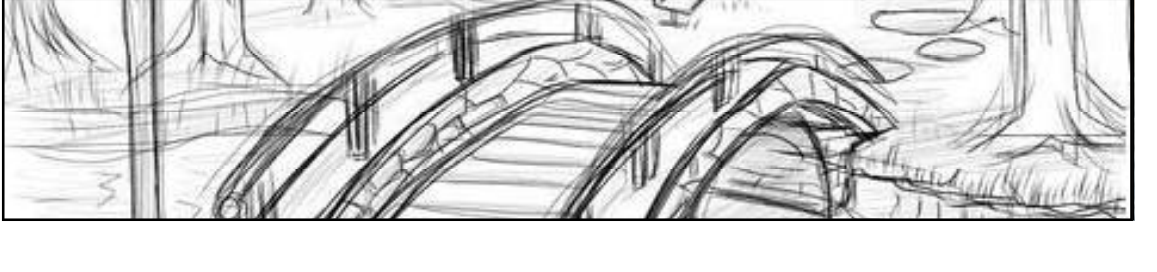
♥ ଦର୍ଜାପୋଖରୀ, ରାଣାପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ଵର

|| ବର୍ଷା ତୁମେ ||
ସିପୁନୁ ଜେନା
ବର୍ଷା ତୁମେ କେବେ ବର୍ଷାଯାଏ ପ୍ରେମର ବର୍ଷା କେବେ ଦେହରେ ଭରିବିଥ ପୁଲକ ତମ ପହିଲି ଛୁଆଁରେ ଆନମନା ଭିଜିବାକୁ ଯିବି ମନ ଭଜୁନୁ !
ତମେ କେବେ ଖରପୁଟା ଚାଟିରେ ଶାତଳ ଧାରା କେବେ ଶାନ୍ତ ଦେହରେ ଭରି ବିଥ ଚାଟି ମନରେ ଆଶଙ୍କା ଛାଡ଼ିବେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ।
ବର୍ଷା ତୁମେ କାହା ପାଇଁ ଦୁଃଖର କାରଣ ତାଳଛପର ଘରେ କର ହସତସତ ରାତିର ନିଦକୁ ଉଡ଼େଇ ବିଥ କୋଉ ତାଳର କଣା ତଳେ ରଖିବାକୁ ହୁଏ ଘରର ବାସନ ।
ବର୍ଷା ତୁମେ କେବେ ବଜିର ଅଜଣା ସୁଅ ଭାଙ୍ଗିବିଥ ସିଡ଼ବାଟି ଧୋଇବିଥ ଚାଷୀର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷର ସପନ ତିନିଥ ଘରଦ୍ଵାର ଭଜାଡ଼ି ବିଥ ସଂସାର ବାତ୍ୟାର ଦାଖଲରେ ଉତ୍ତ ରୂପ ଦେଖାଇ କରିବିଥ ବାସତ୍ୟୁତ ।
ବର୍ଷା ତୁମେ କାହା ପାଇଁ ସଜଳ କାହା ପାଇଁ ମେଞ୍ଚାଏ ଦୁଃଖ କାହା ମନରେ ଭର ଭଲୁସ ତଥାପି ତୁମେ କେତେ ନିଜର ତୁମ ବିନା ସୃଷ୍ଟି ଅସ୍ଥିତ ହାନ !
♥ ଚର୍ଚ୍ଚାବେଦା, କଟୁଳା, ମେରାମଣ୍ଡଳୀ
ଡେକାନାଲ - ୭୫୯୧୨୧
ମୋ- ୮୭୭୩୦୭୦୫୩୫

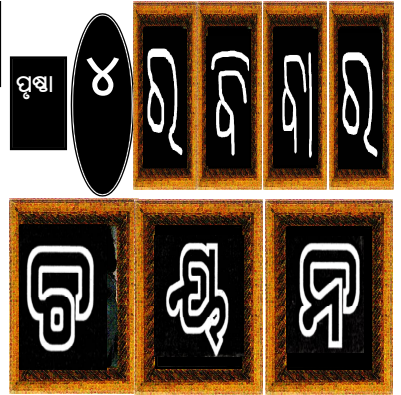
ଆମ ସମୟର କବିତା

|| ଜୀବନ, ପ୍ରାୟ ଏକାପରି ||
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଲତା ଦାସ
କୁଆଁ ତାରା ପୁତେ,
ସୁଯୋଗ୍ୟର ସ୍ଵପ୍ନ ନେଇ,
କଡ଼ ସବୁ ଆଖି ମେଲୁଥାନ୍ତି ରହିରହି ।
ପ୍ରକାପିତର ରଙ୍ଗରେ
ଚମକିଯାଏ ପୁଖର ହାରା ନୀଳା ମୋତି,
କୋଇଲୀକୁ ହଜିଯାଏ ମଲୟ ମୂର୍ଚ୍ଚନା
ଅଭିସାର ଲୁଚିକାନନରେ
ରଙ୍ଗ ମହଲଣ ପଡ଼ିଯାଏ- ଘନରାତି ।
ସଂଘର୍ଷ କରି ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିବାର ନିଶା
ଭରୁଣିଯାଏ ମୁଣ୍ଡରୁ, ଅକିନ୍ଦା ପାଦ,
ଲୁଚି, ଅବସନ୍ ମନପକ୍ଷୀ
ତିଆରୁଥାଏ ଅରକୁ ଅର
ଦେଇ ହେଲା, ତାଳ ଫେରିବାର-ପରପାଦ ।
କେଉଁଠାରେ ବାଜୁଥାଏ ମାଙ୍ଗଳିକ ସାହାନୀର
କେଉଁଠାରେ ପୁଟିଆଏ ନନ୍ଦନ ପାରିଜାତ
କେଉଁଠି ଯେ ଭରୁଥାଏ ବିକସର ବୈକକ୍ଷଣୀ
କେଉଁଠାରେ ଚାଲିଥାଏ ଉତ୍ସୁଲୁଚି ଐବାବତ
ସମୟର ପ୍ରୋତସ୍ଵିନୀ,
ସେ ସବୁର ହିସାବ ରଖେନା,
ସବୁଠି ଜୀବନ ସତ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ସାଥେ ନେଇ
ସବୁଠି ଆନନ୍ଦ ସତ୍ୟ
ଅନ୍ତରାଳେ ବିଷାଦର ଗାଡ଼ କଳାହାର ।
ଅହଂକାର ଯେତେ ଯାହା, ଯାହାପାଇଁ ହେଉ,
ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ମୁଠେ ମାଟି, ପାଉଁଶ ବା
ଛଅଖଣ୍ଡ କାଠ ସହ କିଛି ଖର କରଡ଼ି ବି ଯାଉ ।
ତଥାପି ଦକ୍ଷିଣା ପାଇଁ
ସଂଗ୍ରାମର ଘନାଘୋଟ କମାଟ ଆସର,
ଦୁଇହାତେ ଲୁଣ୍ଠନର ଦୟାଳୁ ସହିତ
ପଡ଼ିଉଠି ଧାର୍ତ୍ତବୀର ବିକଳ ପ୍ରତେଷା
ଦକ୍ଷିଣର, ସଞ୍ଚିବାର ମୋହ ଦୁର୍ନିର୍ଦ୍ଦାର ।
ସବୁ ଭିକା, ମସନଦ, ଗଢ଼ି ହୋଇ ଗଲାପରେ
ମୋହ ଅସମ୍ଭବ, ଯା'ର ନାହିଁ ସମାଧାନ
ନେପଥକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସୀମିତ ସମ୍ଭଳେ,
ଏକଯେ ଗୋଟିଏ ପଥେ ଯାତ୍ରା କାଳକୂଳେ
ଛାଉ ଏହି ଜୀବନର
ଔଜ୍ଞତ୍ୟ ଓ ଅନାଚାର,
ଧୋଇନେଇ ଯାଏ କାଳ, ସାଗର ସଳାଳେ ।
♥ ମଙ୍ଗଳପୁର, ଯାକପୁର-୭୫୫୦୧୧
ମୋ- ୯୪୩୭୧୮୮୦୫୯

ଗୋଟେ ଅନୁଭବୀ ଗପ ଚଢ଼େଇବେତି...

ଅଗଷ୍ଟ କ୍ରାନ୍ତି ଦିବସ

ଜୟଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବିଶାଳ ଦେଶ ଭାରତକୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷା ଭାଷୀ ଲୋକ ଆସି ରାଜତ୍ୱ କରୁଥିଲେ ନିଜର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରୁଥିଲେ ଯଥା ପର୍ତ୍ତୁଗାଳ, ମରହଟ୍ଟା, ଫରାସୀ, ଇଂରେଜ ପ୍ରଭୃତି । ହେଲେ ୧୭୫୭ ପଲ୍ଲୀ ଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଇଂରେଜ ନିଜର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଜାହିର କରି ନିଜର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ନୀତି ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଶୋଷଣ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲା । ଫଳରେ ଭାରତର ଧନ ଜନ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଇଂରେଜ ଅଧିକୃତ ହେଉଥିଲା । ଏହି ବିପ୍ଳବର ଶେଷ ବର୍ଷ ପରେ ଅର୍ଥାତ ୧୮୫୭ ମସିହାରେ ଇଂରେଜର ମନମୁଖୀ ଶାସନର ଅନ୍ତ ଘଟାଇବା ସକାଶେ ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେଠି ଜନ ସାଧାରଣ କାନ୍ଦି, ପର୍ଲ ଏବଂ ସମୁଦାୟ ସବୁ ଭୁଲି କେବଳ ଜଣେ ମାତ୍ର ଶତ୍ରୁ ଇଂରେଜ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିଥିଲେ । ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହରେ ଭରତୀୟ ମାନେ ବିକସନୀ ନ ହୋଇଥିଲେ ବି ସେମାନଙ୍କର ମନୋବଳ ସାହସ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ଦେଖି ଇଂରେଜ ମାନେ ଛାଡ଼ିଆ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ତାଙ୍କୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ମାନେ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀ । ସେ ଉଭୟ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମତା ରକ୍ଷା କରିବାରୁ ଇଂରେଜ ଶାସକ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗାତ୍ରଦାହ ହେଲା । ଫଳରେ ଇଂରେଜ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ରୋହ ବାଜି ଦୁଇଟି ଲୁଗାକୁ ଏହା ଆମକୁ ଭାରତ ବିଭାଜନ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଲା ହେଲେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପରିଶେଷରେ ଆଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା ।

୧୮୫୭ ଠାରୁ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ୧୯୪୨ ମସିହାର ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଯାହା ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ ବା ଅଗଷ୍ଟ କ୍ରାନ୍ତି ନାମରେ ନାମିତ । ୧୯୪୨ ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ ୯ ତାରିଖ ଭାରତଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ବା ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ ଥିଲା ଭାରତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଲକ୍ଷ ପଥେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁସଜ୍ଞିତ ଏକ ଐତିହାସିକ ଗଣବିପ୍ଳବ । ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଅଗଷ୍ଟ ୮, ୧୯୪୨ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଭାରତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା ବିଦେଶୀ ଯୁଦ୍ଧପରେ ଭାରତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନ ନିଶ୍ଚିତ ଏହି ଆଶାରେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସାର ବେନଟ୍ଟ କ୍ରିପ୍ସ ୧୯୪୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ପାଇଁ ଭାରତ ପରିଚ୍ଛେଦନ କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ କି କ୍ରିପ୍ସ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରିବେ ବୋଲି ମାତ୍ର ତାହା ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥିଲା କାରଣ ଏବଂ ଭାରତକୁ ଆନ୍ତ୍ରିତ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ପରେ ବ୍ରିଟିଶ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ପାଖ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ଫଳରେ କଂଗ୍ରେସ ଓ ମୁସଲିମ ଲିଗ୍ ନେତାମାନେ ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବିରୋଧ କରି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୯୪୨ ଅଗଷ୍ଟ ୭ ଗୋଆଲିଆ ଟ୍ୟାଙ୍କ ମେଁଦାନରେ ନିଖୁଳ ଭାରତ କଂଗ୍ରେସ କମିଟି ବୈଠକରେ ଏହି ଭାରତ ଛାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୮ ରେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ କଂଗ୍ରେସ କମିଟି ଭାରତ ଛାଡ଼ି କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କଲା । ବାମ୍ବୁକା ମୁସଲମାନ, ଛାତ୍ର, ସୈନିକ, ସାଧାବିକ, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ସମେତ ସମଗ୍ର ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର ଅଗ୍ରଦର୍ଶୀ ଭାଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଆହ୍ୱାନ କଲେ କଂଗ୍ରେସ ଯେଉଁ ଲଢ଼େଇ କରୁଛି ତାହା ସମଗ୍ର ଜାତିପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ମନ ଭିତରେ ବିଦ୍ରୋହ ଭାବ ନ ରଖି ଅନ୍ତରର ସହ ମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମନରେ ଭାରତକୁ ଇଂରେଜ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କର ଆଦେଶ ଦେବା ପଛରେ ପଶୁଛି ନେତାମାନେ ।

ଏହି ଦିବସର ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେବେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ଦିବସର ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେବେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଏହି ଦିବସର ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେବେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଏହି ଦିବସର ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେବେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଏହି ଦିବସର ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତେବେ ଇଂରେଜ ଇଣ୍ଡିଆର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ମୋ ବାପା ମା ଦୁଇଜଣଯାକ ବାଦନ ଖଟିବାକୁ ଯାଇ ଆଉ ଫେରି ନାହାନ୍ତି । ଆମେ ଶୁଣିଲୁ କି ଗୋଟେ ଭୋଗରେ ସେମାନେ ମରିଗଲେ ବୋଲି । ମୋ କେଜେମା' ସେବେଠୁ ଆମ କୌଳିକ ଦୁଇ ମାଛ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଗାଁଗଣ୍ଡା ବୁଲେ, ଯେଉଁ କାମଟା ସେ ତେର ଦିନ ହେବ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା । ମୁଁ ବି ତା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବୁଲେ । ହେଲେ ସେ ମୋ ଭଳି ଶାନ୍ତ ଚାଲି ପାରେନି । ମୁଁ ତା ଆଗରେ ସବୁଦିନ । ସେତେବେଳକୁ ମୁଁ ଚାରି କି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଝିଅ । ମୋ କେଜେମା' ମୋତେ ବାପା ମାଆର ସବୁ ସ୍ନେହ ଦେଇଛି । ମୋର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ସହିଛି । ନିଜେ ଓପାସ ରହି ମୋତେ ଖୋଇଛି ।

ଗୋଟେ ଛୋଟ ଗଳ୍ପ

ସେଇ ବେଳେ ଯେ କାମ ସାରି ବାହାରିବାକୁ ଚେରି ହେଲେ, କେଜେ ମାଏ ମୋତେ ପଠାଏ ରଘୁବାଦାକଠାରୁ ମାଛ ଆଠ ଦଶଟା ନେଇ ଆସିବାକୁ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଆମେ ଗାଁରେ ବୁଲି ବିକ୍ରି କରୁ । ଶାନ୍ତ ନଥାନ୍ତି ଆସିଲେ ମାଛ ସରିଯିବ ବୋଲି କେଜେମା ଚାରିଦିନ କରେ । ସେଇଠୁ ମୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ । ମୁଁ ଫେରିଲା ବେଳକୁ ତଥାପି ତା'ର କାମ ସରିନଥାଏ । ହସି ହସି କେଜେମା କୁହେ- 'କି ଲୋ ଟୋକା, ତୁ ବିକ୍ରିକିକି କିକି ?'

ସେଇ ବେଳେ ମୁଁ ଘୋର ଭିତରେ ଦୋକି ଦିନା ଧରେଇଛି । ଜାଣିବାର କଳା ଶିଖାଇଛି । ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି । ସେଇଠୁ ମୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲୁ । ଦୋକିଟି ତ ଦୋକିଟି । ଯତ୍ନ ସ୍ତୁଳ, ସ୍ତୁଳତ୍ୱ ଯତ୍ନ । କେତେବେଳେ ଛେଡ଼େଇ କେତେବେଳେ ଗାଁ ରାସ୍ତାରେ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ପଢ଼ିଆରେ । ଆଉ ପଢ଼ି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବୁକୁ ହେଉ ମୋତେ ଅଧ ଧରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଗାଁ ଲୋକେ କହୁଥିଲେ ତୋ ପାଦରେ ବକ ଲାଗିଛି କିଲୋ ? ମୋ କେଜେମା' କହେ ମୋ ନାଟୁଣୀ ବନ ହରିଣୀ.... !

ମୋର କିଏ ଶୁଣୁଛି କାହା କଥା । ବାପା ସେଇ ବେଳେ ଯେ କାମ ସାରି ବାହାରିବାକୁ ଚେରି ହେଲେ, କେଜେ ମାଏ ମୋତେ ପଠାଏ ରଘୁବାଦାକଠାରୁ ମାଛ ଆଠ ଦଶଟା ନେଇ ଆସିବାକୁ, ଯାହାକୁ ନେଇ ଆମେ ଗାଁରେ ବୁଲି ବିକ୍ରି କରୁ । ଶାନ୍ତ ନଥାନ୍ତି ଆସିଲେ ମାଛ ସରିଯିବ ବୋଲି କେଜେମା ଚାରିଦିନ କରେ । ସେଇଠୁ ମୁଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ । ମୁଁ ଫେରିଲା ବେଳକୁ ତଥାପି ତା'ର କାମ ସରିନଥାଏ । ହସି ହସି କେଜେମା କୁହେ- 'କି ଲୋ ଟୋକା, ତୁ ବିକ୍ରିକିକି କିକି ?'

ସତର ସତ ମୁଁ ହୋଇଯାଉଛି କି ବିକ୍ରିକିକିକି । ଆମା ବଣହରିଣୀ ! ବେଳେବେଳେ ଏସବୁ ରୂପରେ ନିଜକୁ ଦେଖେ ସ୍ୱପ୍ନରେ.... !!

ଦିନେ ଆସିଛି ଜଣେ ଦେବଦୂତ । ପଚାରିଲେ- 'ତୋର ପର ଦରକାର ? ତାଲୁ ମୁଁ ତୋ ଦେହରେ ଖଞ୍ଜିଦେବି । ତୁ ଛୁଇଁବୁ ବାଦଲକୁ, ଛୁଇଁବୁ ଆକାଶକୁ । ତାଲୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ପଛରେ । ତାଲୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଛା ପଛରେ ।'

'ହେଲେ ଆମ ପାଖରେ ପରସା କାହୁଁ ଆସିବ ?' ଦେବଦୂତ କୋଟା ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସତେକି ସେ ଖଞ୍ଜିଦେବିଲେ ମୋ ଦେହରେ ତେଣା ! ଯୋଡ଼ା ଭିତରେ ପାଦ କାଟିଲା । ଫୋଟାଟା ହେଇଗଲା ଅନନ୍ୟସ୍ତ ପାଦରେ । ହେଲେ ସେ ସବୁକୁ ଛୁଣ୍ଡେଇ ନଥିଲା ମୋର ।

ଏଥର ଲାଗିଲା ସତରେ ତ ବିକ୍ରିକି କିକିକିକି ମୁଁ, ମୋତେ କିଏ ଅଟକେଇ ପାରିବ ? ପୁଣି ଧାର୍ଯ୍ୟ । ଧାର୍ଯ୍ୟ ବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ ତେଣା ଦୁଇଟା ମୋ ଦେହରେ ଲାଗିଯାଏ ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ । ମୁଁ ସହରରେ ପହଞ୍ଚିଗଲି, ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ, ଖେଳିବାକୁ, ସ୍ୱପ୍ନ ପୁରଣ କରିବାକୁ... । ଯଦି ତାଳିତ ମାନ ସହିତ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ଆଉ କେବଳ ଆକାଶଟା ଛୁଇଁବା ବାକି ଥିଲା ଯାହା । ହଁ, ମୋତେ ଅଳ୍ପକିଏ ଦୌଡ଼େଇ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ମୋ ଦେଶ, ମୋ ରାଜ୍ୟ, ମୋ ଗାଁ, ମୋ କେଜେ ମା', ମୋ ପାଇଁ ଦେବଦୂତ ସାଜିଥିବା ବାସୁ ସାବୁକ ପାଇଁ ମୋର ଜିତିବାର ସମୟ ଆସିଥିଲା । ମୁଁ ସମସ୍ତକଠାରୁ ଆଣିବାଦ ନେଇ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଦେଖି । ମୋର ଆଉ କିଛି ମନେ ନାହିଁ । ତେଣା ଆସିଲା ତ' ନିଜକୁ ପାଇଲି ମେଡିକାଲ

ହୋଇଗଲା । ମୋର ଆଖିରେ ପତିଲା ଗୋଟିଏ ଗଡ଼ାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦେଖିଲେ ଗଦା ହୋଇଥିଲା ବ୍ୟବହାର ପରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ୟାକେଟ ଆଉ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ପ୍ଲ୍ୟାସ୍ଟିକ୍, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ର ଜାତୀୟ ପତାକା ମାନେ ତଳେ ପଡ଼ି ନିବିଡ଼ରେ ଭିତ ଦୁଇଟିରେ ପଡ଼ିଆରେ । ଚଉଁଟି ନକର ନଥିଲା କାହାର । ଯିଏ ଯାହାର ସ୍ତମ୍ଭରେ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଯେହ୍ନା ବାଟରେ ।

ଯିଏ ତ ସତରାତର ବିଦିତ ଯେ ସମିତି ସଭାକୁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କର କାମ ହେଲା ସଭା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମନୁ ସକାଡ଼ିବା, ଲୋକ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା, ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ସୁତାରୁଥିବା ଦେଖି ନେବା । ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ପରେ ନେତାଙ୍କ ଭାଷଣ ଆଉ ସଭା ସରିଲା ପରେ, ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତ । କୁଳି ନେତାଙ୍କ ଭିତ କିଏ ନେତାଙ୍କର ଦେଶୀ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ସାଧାରଣ ଜନତା ଭାଷଣର ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବୁଝି ବା ନବୁଝି ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ମାନେ ଉତ୍ତମତଃ ହୋଇ ପଡ଼ିବ, ଲୋକବାସୀ ସେଇ ପଡ଼ିଆ ର ଗୋଟିଏ ଦେଇ ବାହାରିବାକୁ ବାହାରି ଆସୁଛନ୍ତି ଦଳ ଦଳ ହୋଇ । ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଆହୁରି ଠିଆ ହୋଇ ରହିଆସି ପଡ଼ିଆ ର ଗୋଟାଏ କ'ଣ କୁ । ସେଠାରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ହୋଇଛି

ସୁଯୋଗ ନଥାଏ କିନ୍ତୁ ଜଳଖିଆ ପ୍ୟାକେଟ ର ମହମହ ବାସନା ସେମାନଙ୍କ ଭୋକ କୁ ଦୃଷ୍ଟି କରୁଥାଏ । ସଭାସୁଲର ରୁ ଅନତିଦୂରରେ ଥାଇ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ସଭା ସମାପ୍ତ ହେବାର ସମୟକୁ । ପଶୁ ହେଉ ବା' ମଣିଷ ସମସ୍ତେ ଲାଗିପଡ଼ି ଗୋଟାଏ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ରେ, କିଏ ଆଗ ଯିବ ସେଠି ।

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ଦେବତା । ଚନ୍ଦ୍ର ଦୂର୍ଗଣାରେ ସବୁକିଛି ମୁଁ ହରେଇ ଦେଇଛି । ଆଖୁ ତଳକୁ ମୋର ଗୋଡ଼ ନାହିଁ । ସତେ ମୋର ଆକାଶ ଛୁଇଁବାର ଆଶଙ୍କା ଧୁଳିସାଦ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଆଉଥରେ ଆଖୁ ଦୁଇଟିକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି । ଏତିକି ବେଳକୁ ପରିଚିତ ସ୍ୱରଟିଏ ଶୁଭିଳା । ଆଖୁ ଖୋଲିଲି ।

'ରେବତୀ, କେମିତି ଲାଗୁଛି ଏବେ !' ସେ ସ୍ୱର ଥିଲା କୋହ ଭର । ମୁଁ ଆଖୁ ଖୁସି ହେଲି । ମୋ ମୁହଁରେ ସ୍ୱପ୍ନ ହସଟିଏ ଖେଳିଗଲା ।

'ଆପଣ ମୋ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ସାର । ମୋର କିଛି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ ।' 'ମୁଁ ଭାବୁଛି ତୁମେ ପାରାଅଲମ୍ପିକ ରେସ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଭଲ ହେବ ।' ବାସୁ ସାବୁକ ଏ କଥାରେ ମୁଁ ଏଥର କାହିଁ ପକେଇଲି । ଏ କାଳ ମୋର ଖୁସି । ଅଧୁରା ସ୍ୱପ୍ନ ପୁରଣ କରିବାକୁ କେହି ଜଣେ ପରମାତ୍ମା ଅନ୍ତତଃ ମୋ ପାଖରେ ଆଜି ବି ଠିଆ । ଶିଶୁକ ରୂପରେ ସେ ମୋ ପାଇଁ ଶୁଣିବ ନିଶ୍ଚୟ । ମୋତେ ଏବେ ପାରାଅଲମ୍ପିକ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାର ଯେଉଁ ସମୟ ଅଖ୍ୟାତ ପଲ୍ଲୀର ରେବତୀ...., ସ୍ୱର୍ଗତ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦରଙ୍କ ଝିଅ ।

ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ନାମ ତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା... ! ମୁଁ ବି ବଢ଼ିବି । ମୋ କେଜେମା' ଆଜି ବି ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ବୁଲୁଛି... !!

ଧନ ସତ୍ୟଧନ ୨୯୭୮ ୧୧୦୪୭୪

ସୁଷମା ପରିଜା

ଜୀବ ତ ସତରାତର ବିଦିତ ଯେ ଏମିତି ସଭାକୁ ଆନ୍ଦୋଳନ କରୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କର କାମ ହେଲା ସଭା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମନୁ ସକାଡ଼ିବା, ଲୋକ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା, ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ସୁତାରୁଥିବା ଦେଖି ନେବା । ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ ପରେ ନେତାଙ୍କ ଭାଷଣ ଆଉ ସଭା ସରିଲା ପରେ, ଖାଦ୍ୟ ପୁଡ଼ିଆ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତ ।

ବସ୍ତୁବାଦୀ

ଏତେ ଦିନକୁ ପୁରଣ ହେଇଛି ପୁଣି । ଛୋଟମୋଟ ଚାକିରୀ କେତେ ବା ଦରମା । ପେଟ ପିଠିକୁ ଦେଖିଲେବେଳେ ମାସ ସବୁ ସବୁ ନିଅନ୍ତୁ । ତଥାପି ପେଟ କାଟି ସଞ୍ଜ କର ନୂଆ କାରଟିଏ କିଣିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ରାଧାକାନ୍ତବାବୁ । ଆଜିକାଲି ସକାଳେ ଆଉ ଉଠିବାରେ ଜମାବି ହେଉନଥିଲା ଚେରି । କାନ୍ଧ ରାସିଥିବ କି ନା ପାହାନ୍ତା ପହରକୁ ଉଠିପଡୁଥିଲେ ରାଧାକାନ୍ତ ବାବୁ । ଗାଡ଼ିକୁ ପାଇସ୍ ଲଗାଇ ଅତି ଯତ୍ନ ସହ ଧୋଇ ଦେଉଥିଲେ ତାଙ୍କ ନୂଆ କାରକୁ । ଖାଲି କ'ଣ ସେତିକି ଦିନମାନ ଯାଉଁଣୁ ଗାଡ଼ିକୁ ଆଉଁସି ଆଣୁଥିଲେ । ଧୂଳି ଟିକିଏ ଲାଗିଲେ ଝାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ ନରମ କପଡ଼ାଟେ ଧରି । ଏକ ପ୍ରକାର ଗାଡ଼ି ନିଶାରେ ରହୁଥିଲେ ସବୁବେଳେ । ତାଙ୍କ ଜୀବନଟା ପୂରା ହେଉଯାଉଥିଲା ଗାଡ଼ିମଧ୍ୟ । ଖାଲି ଶୋଇଲା ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ନାଚି ଉଠୁଥିଲା ଗାଡ଼ି । ବେଳେ ବେଳେ ତ ଫୋନ୍‌ରେ କିଏ କଥା ହେଉ ପଡ଼ାବିଲେ -- କ'ଣ କରୁଛୁ ?

ଚକଟକ କରୁଥିବା ନୂଆ କାରଟି ଦେଖି ସା ପଚାରିଲେ -- ଖୁ ! ନୂଆ କାର ହେଲେ ଆମ ପୁରୁଣା କାର ଗଲା କୁଆଡ଼େ ? ରାଧାକାନ୍ତବାବୁ ସବୁ କଥା ଖୋଲିକି କହିଲେ -- କାଣିକ ନା ! ସେ ପୁରୁଣା କାର ଆମ ଘର ପାଇଁ ଥିଲା ଅଶୁଭ ! କଲର ବି ସ୍ୱଚ୍ଛ କରୁ ନଥିଲା । ଚା'ପାଇଁ ପୁଅର ଆଣ୍ଟୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବକା ରହିଗଲା । ତେଣୁ ବଦଳେ ଏଇ ନୂଆ କାରଟି ନେଇ ଆସିଲି । କୁନିପୁଅଟି କୋଉଠି ଥିଲା କେଜାଣି ଦଉଡ଼ି ଆସି କହିଲା -- ବାପା ! ବାପା ! ମୁଁ ଗାଡ଼ିରେ ଦାଗ ପକେଇ ଦେଲି ବୋଲି ତମେ ଗାଡ଼ି ଚେଷ୍ଟା କରିବେଲ ନା ? ଆଉ ମୋ ଆଣ୍ଟୁ ଯେ ବକା ହେଉ ରହିଲା କେବେ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ? କୁନି ପୁଅର କଥା ଶୁଣି ଥି ହେଉ ରହିଗଲେ ରାଧାକାନ୍ତ । ସତରେ ତ ଆଜି କାରରେ ଦାଗ ପଡ଼ିଲା ବୋଲି ସିନା ତାକୁ ବଦଳେ ଦେଲେ । ହେଲେ କୁନିପୁଅର ଆଣ୍ଟୁ ଆଉ କ'ଣ ହେବ ଜୀବନରେ ସିଧା । ରହିଗଲା ଜୀବନ ସାବାରୁ ଦାଗ । ରାଧାକାନ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ କଳା କର୍ମଫଳ ଆଘାତ ଦେଇ ଚାଲିଯାଏ ସର୍ବ ସଂଗମ କଲା ପରି । ଭାବୁଥିଲେ ମନେ ମନେ ସତରେ ସେ ଖାଲି ନୁହଁନ୍ତି ଆଜି ସବୁମଣିଷକୁ ଘାରିଛି ବସ୍ତୁ ଚିତା । ବସ୍ତୁଠାରେ ଖୋଜୁଛି ନିଜର ଖୁସି । ଆଜି ଫିକା ପଡ଼ିତ ତା'କୁଳନାରେ କାବନର ମୂଲ୍ୟ । ସାମାନ୍ୟ କାରରେ ଆସୁତା ଦାଗଲାଗିଲା ପରି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁରେ ଟିକିଏ କିଛି ହେଲା ମାତ୍ରେ ହୋଇ ଉଠୁଛି ନୁଶ୍ୟା । କହିବାକୁ ଗଲେ ଆଜି ମଣିଷ ପାଲଟିଯାଇ ପୂରାପୂରି ବସ୍ତୁବାଦୀ ।

ସାଂପ୍ରତିକା

॥ ଚାଲି ; ଚିକେ ସେଲଫି ନେବା ॥

ସୁବ୍ରତ ଦାସ

ଘାରିଛି ଯୁବପିଢ଼ିକୁ ଏବେ ସେଲଫି ମାନିଆ । ଯେଉଁଠି ଦେଖିବ ସେଲଫି ଫଟୋର ପୋଲ । ମୋବାଇଲ୍ ଖୋଲିଲେ ରିଲ୍ ସୁଟ୍ , ସେଲଫି ଫଟୋ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଭରା । କି ଖରା , କି ବର୍ଷାର ନିଷ୍ଠାର ନାହିଁ ରିଲ୍ ସୁଟ୍ ଆଉ ସେଲଫି ନେବାରେ । ଡ୍ରାକ୍ଟରଖାନାର ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଗୃହଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୃତ ଶରୀର ପାଖରେ ବସି ସେଲଫି କ୍ଲିକ୍ । କି ସୁତର ମାନିଆ ଘାରିଛି ଯୁବପିଢ଼ିକୁ ଯେ କଳନା କରି ହେଉନାହିଁ । କିଏ ନିଶା ଖାଇବାରୁ ଦୃଶ୍ୟ ସୁଟ୍ କରୁଛି ତ, କିଏ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ପରିଚିତ ହେବାପାଇଁ ନିଜର ନଗ୍ନ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗକୁ ଦେଖାଇବାରେ ପକ୍ଷାତପ କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ କେହି ଅଶ୍ୱାଳ , ଭଲିତ, କୁ-ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରି, କିଏ କବିତା ପାଠକରି , କିଏ ଦ୍ୱିଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରି ବିଦ୍ରୁପ କରି ପରିଚିତ ହେବା ସହ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏହା କେତେ କ'ଣ ହେ ଆମ ସମାଜ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି ସେଥିପ୍ରତି ଚିନ୍ତାଶୀଳ ନୁହଁନ୍ତି । ନବବୟସ୍କିଏ ଦାସରଚାରିତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ରିଲ୍ସ କରୁଛି, କ'ଣ ନା “ଦୁର୍ଗ” । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଶିଖି ଦୁର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେଣି । ବାପା,ମା’ ମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏସବୁରେ ମାହିର ପିଲାମାନେ କାହିଁକି ନ ହେବେ ।

ବହୁ ଘଟଣାମାନ ଏବେ ସମାଜରେ ଆମକୁ ଆଖିଖୋଲି ଦେଉଛି । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶିକାର ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଛଟପଟ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକଣକ ହେଲୁ, ହେଲୁ କରି ଚିତ୍କାର କରୁଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ସେହି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯାଉଥିବାବେଳେ ତାକୁ ଭୁଲେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ଆଉ କେହି କେହି ଆହତ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ନିଜ ମୋବାଇଲରେ ଭିଡ଼ିଓ ରେକର୍ଡିଂ କରି ଫେସବୁକରେ ପୋଷ୍ଟ କରିବାରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏମିତିକି ସମସ୍ତ ଆସିଲାଣି । ସାହାଯ୍ୟ, ସହାନୁଭୂତିର ଭାବନା ମଣିଷର ହୃଦୟରୁ ଦୂରରେ ଚାଲିଗଲା । ଆଜିର ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆର ବହୁଳ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଘାରିଲାଣି ଯେ, ଆମ ମୁଖରେ ରାତ୍ରିର ଶେଷ ପ୍ରହର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସକାଳର ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହେବାଯାଏ ସେହି ମୋବାଇଲ ଖଣ୍ଡିକ ଉପରେ ନଜର ଥାଏ । କେତେ ନିଜେ ସଜେଇ ନିଜର ରୂପକୁ ସୁନ୍ଦର କରି ସୁନ୍ଦର ଫଟୋ ଖଣ୍ଡିଏ ଉଠାଇ ସିଧାସଳଖ ଫେସବୁକ୍ ହେଉ ଅବା ଇନ୍ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍ ବା ଟୁଇଟର ବା ଟେଲିଗ୍ରାମରେ ପଠାଇ ଅନାଇ ବସିଥାନ୍ତି ତ, କେତେ ଲାଭକ ଆସିଲା ! କିଏ କ'ଣ କମେଷ୍ଟ ଦେଲା ! ଯଦି କମେଷ୍ଟରେ କିଏ ବାଃ, ସୁନ୍ଦର ଇମୋଜିଟେ ଦେଉଥାଏ କି ଖୁସି କହିଲେ ନସରେ ।

ଏ ହେଉଛି ଆମ ମାନସିକତା । ଏହି ରୁଗଣ ମାନସିକତାକୁ ଆମେ କାହୁଁକି ଧରି ବହୁ ଖୁସି ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ । ସମସ୍ତ ଅପରାଧ କରୁ, ଶରୀରକୁ ଅସୁସ୍ଥ କରୁ, ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁ , ତଥାପି ଆମ ମନ ଭରେନା । କାହିଁକି ନା ଆମେ ବାରବାର ଠକିବାର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲୁଣି । ଝିପିଝିପି ବରଷାରେ ଭିକିଭିକି ରିଲ୍ସ ସୁଟ୍ କରିବାର ମଜା ନିଆରା ବୋଲି ଯୁକ୍ତିବାଦୀଙ୍କୁ ଯୁବପିଢ଼ି । ଶରୀର ଗୋଟାପଣ ଓବା ଉପୁସ୍ତ । ଦେହର ପୋଷାକ ଶରୀରକୁ ଭିଡ଼ି ଧରିଛି ତଥାପି ମୁଖବାଳ ଓବା କରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ଭିଡ଼ିଓ ସୁଟ୍ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି । ନଦୀବନ୍ଧ ଉପରେ , ପୋଲ ଉପରେ , ସଡ଼କ ଉପରେ, ମଟର ସାଇକେଲରେ ହାତ ଛାଡ଼ି ଚଳାଇବାର ସୁଟ୍ ଯେଉଁଠି ବିପଦକୁ ଡାକି ଆଣିବାର ପ୍ରୟାସ । ଏମିତି ବହୁ ଦୁର୍ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଘଟିଛି । ଗଭୀର ନଦୀକୂଳରେ ଗାଧୋଇବା ସମୟରେ ଭାସିଯାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା , ଜଳପ୍ରପାତ ଫଟୋ ଉଠାଇବାକୁ ଯାଇ ସେଲଫି ନେବା ସମୟରେ ଗୋଡ଼ ଖସି ମୃତ୍ୟୁ ହେବା, ମଝି ସଡ଼କ ଉପରେ ରିଲ୍ସ ସୁଟ୍ ବା ସେଲଫି ନେବାବେଳେ ଗାଡ଼ି ଚଢ଼ି ମୃତ୍ୟୁହେବା ଇତ୍ୟାଦି ... । ତଥାପି ସୁସୁରୁନାହାଁନ୍ତି ଯୁବପିଢ଼ି । ଅବଚେତନ ମନରେ ସଚେତନତା ଭରୁନି । ସୁସୁରୁ ଯାଉନାହାଁନ୍ତି ଆଜିର ଯୁବପିଢ଼ି । ନବଦମ୍ପତି ଏକ ସମୁଦ୍ର ବେକାର ବସି ହସଖୁସିରେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ମଜା କରିବା ସହ ଦମ୍ପତି ଏକ ପଥର ଉପରେ ବସି ସେଲଫି ଫଟୋ ନେବାବେଳେ ହଠାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ଡେଇଁମାଡ଼ି ହେବା ଫଳରେ ପତ୍ନୀକଣକ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ଭାରିରେ ଭାସିଗଲେ । ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ଚାଲିଗଲା କୁଆ ଆଗରେ ମାଆର ଜୀବନ । ତେଣୁ ଏଭଳି ବହୁ ଦୁର୍ଘଟଣା ଆମେ ଦେଖୁଛୁ । ଏଥିପ୍ରତି ସଜାଗ ଓ ସଚେତନ ହେବା ଜରୁରୀ । ଏମିତି ବହୁ ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯେଉଁଠି ଆମକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଥାଏ ବା ନିଷିଦ୍ଧାଞ୍ଚଳ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଲେଖାଯାଇଥାଏ ଏଠାରେ ଫଟୋ ଉଠାଇବା ମନା ମାତ୍ର ଆମେ ତାକୁ ନ ମାନି ସୁନ୍ଦର ଫଟୋ ଉଠାଇବା ସତ୍ତ୍ୱରେ ବିପଦକୁ ଡାକି ଆଣିଥାଉ, ଫଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତେଶ କରିଥାଉ ।

ବହୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଆମକୁ ବିପଦକୁ ଚାଣି ଆଣିଥାଏ । ପ୍ରେମୀୟୁଗଳ ନିଜ ପ୍ରେମୀସଖ ଭାବନାକୁ ଉନ୍ମୁଳ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ନଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଆଜି ସୌକ୍ଷ୍ମ୍ୟକୁ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୁଏ, ମେସେଜର ବା ଟେଲିଗ୍ରାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଥାନ୍ତି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଆପତ୍ତିକନକ ଚିତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଅତୁଆ ସୂତାରେ ଛନ୍ଦି ହେଲାଭଳି ବିବାଦକୁ ଚାଣି ଆଣିଥାଏ । ଶେଷରେ ଆନା , ସାରବର ଆନା , କୋର୍ଟସାଏ କଥା ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ଏସବୁ ଘଟଣାମାନ ପ୍ରତି ସତର୍କ ଓ ସଚେତନତା ଜରୁରୀ ବୋଲି ଅବଗତ ହେବା ଉଚିତ ।

ତେଣୁ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆର ବ୍ୟବହାର ଆମକୁ ଯେତିକି ଆନନ୍ଦ , ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ , ମନୋରଞ୍ଜନ, ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇଛି ସେତକ ମଧ୍ୟ କେତେକାଂଶରେ ଅପରିଚିତ, ଅଜଣା ଭଳି ଅନଲାଇନର ସଠିକ ବ୍ୟବହାର ନ ଜାଣିଲେ ଠକାମିର ଶିକାର ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବହୁ ସାଧକର କ୍ଳାନ୍ତ ସକ୍ରିୟ ଅଛନ୍ତି । ଅନାୟାସରେ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ , ପ୍ରେମ, ମୋହ , ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର ଆଉ ବାହାଦୁରୀ ଦେଖାଇବାର ପ୍ରୟାସ ଆମକୁ ଶକ୍ତ ଆଘାତ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ସବୁ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ନିଜର ସେଲଫି ନେବାର ନିଶାଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ସହ ଅଣ୍ଡରଲାଇନରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାକି ଲଗାଇବାର ପ୍ରୟାସ ଠିକ୍ ଅଟେ । ଯଦି ସାଧ୍ୟତା ରହିବା ଶ୍ରେୟଶ୍ୱର । କାରଣ ଜୀବନଟିଏ ଅମୂଲ୍ୟ ଓ ଦୁର୍ଲଭ । ନିୟତିକ ସୃଷ୍ଟିରେ ସକଳ ପ୍ରାଣୀଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ । ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଆକାର ହିଁ ଭଗବାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଅନବଦ୍ୟ କୃତି । ତାକୁ ବିକୃତିକରଣ କରିବାର ଅପଚେଷ୍ଟା ଓ ମାୟା ହିଁ ମୃତ୍ୟୁର ରାସ୍ତା । ନିଜର କର୍ମ, ସାଧନ ଓ ନିଷ୍ଠା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଚୟ । ଅନାଥା ଅନାବଶ୍ୟକ ।

♥ ରାଜେନ୍ଦ୍ରପୁର, ବାରିକପୁର ବଜାର, ଭଦ୍ରକ ମୋ. ୯୪୩୭୭୩୧୯୦୩

ସୁପ୍ରିମ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର

ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଥାଏ । ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ବେଳେବେଳେ ତେଣା ମେଲି ଆକାଶକୁ ଛୁଇଁଥାଏ । ସକାଳର ସ୍ୱପ୍ନ, ସଂଜ ବେଳକୁ ନଥାଏ ଏବଂ ରାତିର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେବା ଆଗରୁ ଭୋର୍ ବେଳର ଆକାଶ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ସାରିଥାଏ । କାଶେ ନାହିଁ ଏ ଜୀବନ କେମିତି ଆସିଲା, କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଉତ୍ତର ପୃଥିବୀକୁ ଆଣିଲେ ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହେଲାକି ନାହିଁ ଏବଂ ଏ’ ଜନ୍ମ ପାଇଁ କିଛି ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିଲି କି ନାହିଁ, ପୁଣି ଆମ ପାଇଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଅଛି କି ନାହିଁ ଏଇ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭିତରେ ଜୀବନର ଅଧାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ସରିଗଲା ।

ଜୀବନରେ ବେଳେବେଳେ କିଛି ସୁଖ ପାଇ ଖୁସି ହେଉ ହେଉ ଦୁଃଖର ସମୁଦ୍ରଟିଏ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତା’ର ଉତ୍ତରା ଦେଉ ମାଡ଼ି ଆସି ସବୁ ସୁଖର ବାଲିଘର ଭାଙ୍ଗି ଦିଏ । ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ଗଣିତ, ଯାହାକୁ କେତେବେଳେ କେଉଁ ବାଗରେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ ତା’ର ସକଳତମ ସ୍ୱପ୍ନଟି ଜାଣିବା ଖୁବ୍ କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼େ । କେତେବେଳେ ଶୁଭକରୀ ହୋଇ ତ’କେତେବେଳେ ସାଂକେତିକ ଗଣିତ ହୋଇ, କି’ ଅବା ପାଟୀ ଗଣିତ ବା’ ବାକ ଗଣିତ ହୋଇ କି ଜୀବନକୁ ଏକ ଜଟିଳତମ କାଳରେ ଛନ୍ଦି ପକାଏ । ନା’ ଗଣିତ ର ସମାଧାନ ହୁଏ ନାଁ ଅଳ୍ପ ସରଳ ରେଖାଟିଏ ହୋଇ ଆଜି ହୋଇଯାଏ ।

କେତେବେଳେ ଭୋର୍ ଆକାଶରେ ଅରୁଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଭବେ ପକ୍ଷୀର କୃତନରେ ଗଗନ ପବନ ମୁଖରିତ ହେଲେ, ସଦ୍ୟ ପବନର ବାସ୍ତାରେ ଚାରିଆଡ଼ ମହକି ଉଠିଲେ ଲାଗେ, ସତରେ ଏ ଜୀବନ କେତେ ସୁନ୍ଦର । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପାଦପଦ୍ମରେ ପ୍ରଣତି ଜଣାଇ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାହୁଏ । ପୁଣି ବେଳେବେଳେ ସେଇ ଅରୁଣ ରଙ୍ଗର ଖରାକୁ ମେଘ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଏ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉଠେ ଆକାଶରେ ମେଘ ଓ ବାଦଳ ସହ ଝଟି ବର୍ଷା ଏବଂ ଅସରତି ଦୁଃଖର କଳା ବଉଦ ଛାଉଣୀଏ ଆକାଶସାରା ।

ପ୍ରେମୀୟୁଗଳ ନିଜ ପ୍ରେମୀସଖ ଭାବନାକୁ ଉନ୍ମୁଳ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ନଗ୍ନ ଶରୀରକୁ ଓ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଆଜି ସୌକ୍ଷ୍ମ୍ୟକୁ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୁଏ, ମେସେଜର ବା ଟେଲିଗ୍ରାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଥାନ୍ତି ।

ମୂଳ ମରାଠୀ : ଉତ୍ତର କାୟଲେ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

ସିଏ କହିଲା, ମୁଁ କେତେବେଳେ କହିଲି ଯେ ଏରଟା ଗୋଟେ କଷ୍ଟ କାମ ବୋଲି । ହେଲେ କେଉଁଟା ମୋରର ସ୍ତ୍ରୀ ସେକଥା ତୁ ଆଜି ଯାଏ ମୋତେ କେବେ କହିଛୁ କି ? କାମକୁ ତରୁନି ମୁଁ । ଏବେ ବି ମୋ ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଅଛି ।”

ମୁଁ : ହେଲେ ତୁ ବି ତ ପଚାରିବା କଥା ନା କେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଟା କାହାର ?
 ସିଏ : ତୋର ତ ଘରସାରା ସ୍ତ୍ରୀ । କେଉଁକେଉଁଟାକୁ ଏବେ ପଚାରି ବୁଲିବି ମୁଁ ? ଯେତିକି ଜରୁରୀ ସେତିକି କହି କି ରଖିବା କଥା କି ନୁହେଁ ? ଅଥଥାରେ ତୁ ଚିହୁଛୁ ମୋ ଉପରେ ?
 ମୁଁ : ମୁଁ ତିଚୁନି, ହେଲେ ମୋତେ ଲାଗେ ତୁ ଅନାମକ ଭରସାରେ କାହିଁକି ବଂଚିବୁ ?
 ସିଏ : ତୁ ଚିନ୍ତା କରନା, ମୁଁ କଣ ତୋ କଥା ବୁଝିପାରୁନି ନା କ’ଣ ? ଯଦି ସେମିତି ହେଲା ତୁ ହିଁ ବେଶୀ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବୁ । ମୁଁ କାହାକୁ ବି ହଇରାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନି । ଯଦି କେବେ ସେମିତି ସମସ୍ତ ଆସିଲା ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିନେବି ତିରବିନ ପାଇଁ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ଖୁସିରେ ରୁହ, ବାବା ।
 ମାଆ ଯେବେ ବି ଏମିତି କ୍ଷୁରଧାର ପରି କଥା କହେ ମୋର ହୃଦୟ ତିରି ହୋଇଗଲା ପରି ଲାଗେ । ସବୁ କିଛି ଶୁଣି ସାରି ଭାବିଲି... ମାଆ କଣ ଭଲ କଥା କେବେ ହେଲେ କହିବନି ? ସୁଖଶାନ୍ତିର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା କେବେ ବି ନେବନି ? ସେଇ ପୁରୁଣା ପ୍ରଶ୍ନ ପୁଣି ଥରେ ମୋ ମନରେ ଉଠିମାରେ । ମୁଁ ସେଇ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଆଡ଼େଇବେଳେ ଆଗରୁ ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

(୩୪)
 ଏଇ କିଛିଦିନ ହେବ ମାଆ ଭିତରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇଥିଲା । ମାଆ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝ-କହନା ସମୟରେ ନିଜର ନାଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଳ ଠାରୁ ଟିକେ ଦୂରରେ ହାତଯୋଡ଼ି ବସି ଯାଉଥିଲା । ତୁମ୍ଭେପାଇଁ ବସି ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣୁଥିଲା । ମୋ ମତରେ, ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ଏକ କ୍ରାନ୍ତି ଥିଲା ।

ସ୍ୱପ୍ନ ସୂଚକ

ସ୍ୱପ୍ନର ପୃଥିବୀ

ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

♥ ଲିଙ୍କରୋଡ଼, କଟକ-୧୨
(ମୋ) -୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

କେତେବେଳେ ଭୋର୍ ଆକାଶରେ ଅରୁଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଭବେ ପକ୍ଷୀର କୃତନରେ ଗଗନ ପବନ ମୁଖରିତ ହେଲେ, ସଦ୍ୟ ପବନର ବାସ୍ତାରେ ଚାରିଆଡ଼ ମହକି ଉଠିଲେ ଲାଗେ, ସତରେ ଏ ଜୀବନ କେତେ ସୁନ୍ଦର ।

ସେମିତି ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ଉଠିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କିଶୋରୀ ବୟସରେ ବୋଉକୁ ହରାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ମୋ ବୋଉ ଲେଖିକା ପଦ୍ମାବତୀ ଆତୀତ୍ୟ ଥିଲେ କଣେ ତେଜସ୍ୱିନୀ ମହିଳା ଯିଏ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଅଜ୍ଞ ବିନର ଅତିଥି ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘଦିନ ପାଇଁ ଆମକୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣବାର ମହ ଶିଖାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆମ ଦେହରେ ଆଉ ମନରେ ଅସରତି ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ଭରି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଆମକୁ ଜୀବନର ଏ ଅସାମାନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲା । ବହୁ ପିଲାଦିନରୁ ତାକୁ ହରାଇଥିବାରୁ ବେଳେବେଳେ ମନରେ କ୍ଷୋଭ ଥାଏ, ଭାବେ ସେ କିଛି ବି’ ଦେଖି ପାରିଲାନି ଜୀବନ

ଯାତ୍ରାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୋପାନରେ ଆମର ଉତ୍ତରଣ ଗତିରେ ଉଜ୍ଜଳତା ଭରିଦେବାକୁ ସେ ଆମ ପାଖରେ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଏତେ କୃତଜ୍ଞ ଯେ, ଅନ୍ତତଃ ଅଜ୍ଞ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉଅଛେ ଏମିତି ଭାସୁର ଆତ୍ମାଟିଏ ଆମକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଆମ ସହ କିଛି କାଳ ରହି ଆମମାନଙ୍କୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣବାର ବିଗବର୍ଣ୍ଣନ ଦେଖାଇଥିଲା ।

ସେମିତି ବି’ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସବୁଠାରୁ ନିଜର ନନାଙ୍କୁ ହରେଇଥିଲୁ ଅଜ୍ଞ ବୟସରେ । ମାତ୍ର ୪୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ବୋଉଙ୍କୁ ହରାଇବାର ଦୁଃଖ ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯନ୍ତ୍ର ନେବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ ରହିବା ପାଇଁ

ବନ୍ଧ ପରିକର କରିଥିଲା । ଶିକ୍ଷା, ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ, ଚାକିରୀର ଶୀର୍ଷତମ ସମୟରେ ଆଉ ମଧ୍ୟ କମ୍ ବୟସରେ ସେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଜୀବନର ଅନ୍ୟ ନାମ ଆନନ୍ଦର ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ସେ ଚାଲିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେତିକିବେଳେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖ ଉପରୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦର ହାତ ଉଠିଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେକୁ ବି’ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର କୋହ ଭରା ଦୁଃଖକୁ ପିଇ ଯାଇ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲୁ ସବୁ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆମର ବୃହତ୍ତର ପରିବାର ରେ ରହିମଧ୍ୟ ଭାବିଲୁଁ, କାହିଁକି ପ୍ରଭୁ ଆମ ପାଇଁ ଏତେ କଠୋର ହେଲେ ? କେବଳ ଆମ ଜୀବନରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ଲେଖି ଦେଲେ ? କିନ୍ତୁ ଏହାହିଁ ତ ଜୀବନ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ । ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ସୁଖର ଛଳ ଛଳ ମୁହଁ ତ ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଲୁହ ଛଳଛଳ ଆଖି ପ୍ରଭୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ ସେଇ ଛଟ ଛଟ ପ୍ରକ୍ୱ ପିନ୍ଧା ଚପଳ ପିଲାଦିନ ଯେଉଁଠାରେ ଦିଶୁଥିବା ଦୁଇପଟେ ବେଶୀ ଛାତି ଜହ୍ନର ବିବଦ ବାନ୍ଧି ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଉତ୍ତରା ପ୍ରକାପତିଚିତ୍ର ଧରି ପକାଇବାର ସେ ଆବେଗଭରା ଦୃଶ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଧହୁଏ ଅଲୁକି ଦେଖାଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ “ଏ ଜୀବନ ଅଳାକ, ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଳାକ, କେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧୁଦ୍ଧ ଭଳି ମିଳାଇଯିବ ତାହା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତିକି ଦିନ ଆମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଗବର୍ଣ୍ଣନ ପାଇଥିଲୁଁ ସେତିକି ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ସେ ଦିବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ସେ ବିଶାଳ ପିତୃତ୍ୱକୁ ମୋର ସହସ୍ର ପ୍ରଣାମ । ଏ ଜୀବନ ଗୋଟିଏ ଦୂରଗାମୀ ଟ୍ରେନ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ କଂପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଯାତ୍ରୀ । କାଣେ ନାହିଁ କାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସୁଳୀ କେଉଁଠି, କେତେବେଳେ, ପହଞ୍ଚିଯିବ ଏବଂ ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳୀରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଆମକୁ ଟ୍ରେନ କଂପାର୍ଟମେଣ୍ଟରୁ ଆମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ସଧାରେ ଓହ୍ଲାଇଦିବାକୁ ହେବ । (କ୍ରମଶଃ)

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୩୪)

ନାଆ

ତାର ଖାଦ୍ୟ ବି କମିବାରେ ଲାଗିଥିଲା । ଖାଦ୍ୟରେ ପ୍ରୋତିଦିନ ମାତ୍ର ବହୁତକମ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ତାକୁ ଦେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ତିନି / ଚାରି ଥର ଔଷଧ ଖାଇବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଭରପୁର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ବି ଦରକାର ଥିଲା । ମୋର ବିରାଟ ବଙ୍ଗଳାରେ କୌଣସି ଠାକୁର ଦିଅଁଦେବତାଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଠାରେ ଜାଗା ନଥିଲା । ପୂଜା କରିବ ତ କାହାକୁ, ଇଏ ଗୋଟେ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ମାଆ ଆଗରେ । ଶେଷରେ ଏଇ କାରଣ ପାଇଁ ଠାକୁର ମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ‘ବୁଝ’ ଶରଣ ଗଢ଼ାମି’ ଯେଉଁ ଦିନ ମାଆ ନିଜ ନାଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଇ ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲା ସେଦିନ ମୋର ଖୁସିର ଠିକଣା ନ ଥିଲା । ସିଏ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ସାରିଥିଲା । ମୋତେ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ମାଆ ପ୍ରକ୍ଷା, ଜ୍ଞାନ ଓ ଆଲୋକର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ଥିଲା । ହେଲେ ଚିନ୍ତା ଦୂର ହୁଏ ନାହିଁ ତାହା ଅଲଗା କଥା ମୋର ମାମୁଁ ଘରେ ଖଣ୍ଡୋବା, ମଲ୍ଲମା, ମରୁଦାର,ମହାସୋବା ଆଦି ଦେବତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭରେ ପୂଜା କରାଯାଉଥିଲା । ମାଆର ମାଆ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ଆଉ ଏଇ ସବୁ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଭକ୍ତି ସହିତ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରୁଥିଲା । ହେଲେ ତାଙ୍କର ବାପଘର କୋରୁପୁର ଜିଲ୍ଲାର ସାଙ୍ଗଝଡ଼ାର ନରସିଂହ ବି ଏଇ ଦେବତାଙ୍କ ସହ ଥିଲେ । ଅନେକ ଥର ତାଙ୍କ ସହିତ ନିମ ପତ୍ରକୁ ଗୁଡ଼େଇ ମୁଁ ଯଲମା ମନ୍ଦିର ଯାଉଥିଲି । ଆମର ମାମୁଁଘରେ ଖଣ୍ଡୋବାଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡ ପାଠ ବହୁତ ଥର ହୋଇଥିଲା । ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ତାଳେତାଳେ ଲୋକେ କଳାକାରଙ୍କ ନାଟିବାର ଦେଖୁଥିଲି ଆଉ ଖଣ୍ଡୋବା ଅର୍ଥାତ୍ ବେଲଗାଉଁ ଜିଲ୍ଲାର ମଙ୍ଗସୁଳା ଓ ସୌନ୍ଦର ଯଲମା ମନ୍ଦିରକୁ ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲି । ସାରା ଜୀବନ ମାଆ ଏଇ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସମାଜି ଥିଲା । ଅଜା କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଠାକୁର, ଦିଅଁଦେବତାଙ୍କ ଦ୍ୟୁତରୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ । ମାମୁଁ ବି ଦୂରରେ ହିଁ ଥିଲେ । ମାଆ ଯେବେ ଶୁଣୁର ଘରକୁ ଗଲା ଏଇ ସବୁ ଠାକୁର ତା ସହିତ ଥିଲେ । ତା’ ଛଡ଼ା ଶୁଣୁରଘରର ଦେବତାମାନେ ତ ଆଗରୁ ଥିଲେ ହିଁ । ସମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ଶିରପୁଜାର ମାଁ ସାହେବ, ମିରଜର ମାମାସାବ, ବିଶାଳଗଡ଼ର ଦୁର୍ଗା ଆଉ ଅଲୋବାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ତାର ଦେବୀ ଦେବତାଙ୍କର ସୂତା ଆହୁରି ଦୀର୍ଘ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଗୋଟେ କାଠର ବଡ଼ ସିନ୍ଦୂରରେ ଏଇ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରି ରଖାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ କେହି ଚୋରି କରି ନନେଇ ସେଥିପାଇଁ ସେଇ ସିନ୍ଦୂରରେ ବଡ଼ ତାଳା ପଡୁଥିଲା । ମାଆର ଦେହ ଖରାପ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ।

ଅନୁସୂଚନା : ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ଏବେ ସବୁ ପରେ ବି ସିଏ ପରଭୂତିରେ ରହିବାପାଇଁ ଯିବାକୁ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛି ? ମୁଁ ତାକୁ ପରିଲି “ପରଭୂତିରେ ଯାଇ କରଠି ରହିବୁ ମାଆ ?”

“କଉଠି କଣ, ମୁଁ ସେଠି ଘର ବନେଇଛି ନା - ୧୧ ବାଉ ୨୦ର ।”
 “ହେଲେ ଏତେ ବଡ଼ କଥା ତୁ ଆଜିଯାଏଁ ମୋତେ କହିବୁ ଥରେ ହେଲେ ।”
 “କାହିଁକି କହିଥାନ୍ତି ? ତୁ କଣ ମୋତେ ତିଆରି କରି ଦେଇଥାବୁ ?”
 “ଆରେ - ହେଲେ ତୁ ତାର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପଇସା କେଉଁଠୁ ଆଣିବୁ ?”
 “କ’ଣ ହେଲା... ? ମୋତେ କଣ ପେନ୍ଦରୁ ମିଳୁଛି ? ତୁ ବି ତ ମନିଅର୍ନର କରୁ । ଅଜ୍ଞ ଅଜ୍ଞ ସଞ୍ଚନ କରି ତିଆରି କରି ଦେଲି ଘର ।”
 “ହେଲେ - ଘର ତିଆରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କ’ଣ ଥିଲା ?”
 ଆରେ, ସରକାର ଦଳିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଜମି ଦେଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ବି ମିଳିଗଲା ।
 “ହେଲେ ... ତୋର କଣ ନେବାର କଣ ଦରକାର ଥିଲା ?”
 “କାହିଁ ! ମୋର କଣ ଘର ଦରକାର ନାହିଁ ?”
 “ହିଁ ଅଛି ... ହେଲେ ଆମର ଘର ଅଛି ନା ?”
 “ତୁମମାନଙ୍କ ଘର ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥାଉ ।”
 “ମାଆ... ଏସବୁ ତୋର ମୋର କ’ଣ କହୁଛୁ ଯେ ତୁ ? ତୁ ତ କେଉଁଠି ବି ରହିପାରିବୁ ?”
 “ହିଁ ସେ ସବୁ ଠିକ୍ ଅଛି, ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ଘର ପରିବାର ବଢ଼ିବ । ତୋର ପିଲାମାନେ ଏବେ ବଡ଼ ହେଲେଣି ।”
 “ମାଆ... ତୋତେ କଣ କେହି କେବେ କହିଛି କି ଘରେ ରହିବା ପାଇଁ ଜାଗା ନାହିଁ ବୋଲି ?”
 “ହେଉଚି ଦେଖ ! ମୁଁ ଘର ବନେଇ ଦେଇଛି ।” (କ୍ରମଶଃ)

♥ ରାଜଭବନ ଡାକଘର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୮ (ମୋ) ୮୨୪୯୩୭୨୭୭

